



Tømrer og murerne på Danasvej Frederiksberg nedlagde arbejdet i protest mod overenskomstforliget. Foto: Nej til 42 timer OK17

TEMA: STOP KRIGSPOLITIKERNE! STOP NATO!

Da eliten lærte at elske Trump
Kolonimagt DK



1. MAJ INDSTIK

Protest og modstand

Den amerikanske præsident havde ikke siddet i Det Hvide Hus i to måneder, før han gik i krig – med 59 missiler mod Syrien. Det var stik imod hvad han tidligere har erklæret som sin politik i forhold til dette plagede land - og på baggrund af et påskud om Assad-regimet brug af giftgas mod civile.

Det er langt fra det første eller eneste brudte valgløfte. Med rasende fart er Trumps milliardær-regering i gang med at fjerne eller undergrave alle eksisterende værn for arbejderne og befolkningen mod monopolernes ukontrollerede hærgen. Han blev valgt som præsident ved at lovede at bremse det store fald i realløn og levestandard, som nyliberalismen, udflytningen af arbejdspladser og den store arbejdsløshed har medført. Men arbejdspladser er der ikke skabt nogen af. Trump bryder ikke nedgangstendensen for det store flertal. Han forstærker den.



ding i forhold til Rusland, er forduftet. Der kan blive skruet op og ned for kontakten, ligesom i forholdet til Kina. Og pludselig kan det sige Bang! Samtidig vil det kapitalistiske og imperialistiske Rusland og det kapitalistiske og imperialistiske Kina ikke være stabile modstandere af amerikansk imperialismen – men vil ved enhver udvikling af begivenhederne ønske at slå en aftale og en handel af. Støtte til hans krigspolitik overfor Syrien kommer også fra hans politiske modstandere i f.eks. det demokratiske parti og deres internationale fæller.

En ting kan man være sikker på: Uanset hvad Trump gør af uforudsigeligt, irrationelt, brutalt og skadeligt vil han få støtte fra alle de amerikanske vasalregimer. Det danske er et af dem – lige meget hvilken blok, der har regeringsmagten. Regeringerne Fogh og Løkke har været blandt de mest ivrige og mest højlydte.

Det er samme tendens, som har gjort sig gældende i EU-landene, i de østeuropæiske lande, og globalt. De rige har aldrig været rigere. En voksende bund har aldrig været mere gældsat. Denne sociale nedtur betyder social uro – og før politi og militær sættes ind mod strejkende arbejdere og demonstranter med forfølgelser og domfældelser, forsøger man det politiske spor til inddæmning. Det liberale spor med Obama er prøvet. Han skulle give folk håb om forandring – der aldrig blev indfriet. Højrepopulisten Trump har lovet bedre dage for den hvide arbejderklasse i USA, mens han spiller på den latente racisme og den brutale konkurrence om lavtlønsjobbene. USA er det eneste land i verden, hvor det er lettere for indvandrere at få et job end det er for landets egne arbejdere.

Trump viser sig simpelthen som én i rækken af amerikanske præsidenter, der som imperialismens høvdinge (også kaldet 'ledere af den frie verden') er ansvarlige for krige og ulykker. Han kommer ikke til at levere fremgang for amerikanerne. Derfor slår han ind en prøvet vej for reaktionen: Krigen, terrortruslen og kampen mod fjenden udefra.

Fra Trump kan vi vente os en uberegnelig og omskiftelig politik fuld af spektakulære armbevægelser. Overfald, aggression og krig vil være en rød tråd. Den forventning, der var til ham i nogle kredse om, at han ville forsøge en afspæn-

Trump blev som præsident mødt med protester og marcher. Hans missilangreb fik mange på gaderne i amerikanske storbyer. Men sørgeligt nok er en stor del af den 'liberale venstrefløj', der var imod krigen mod Irak i 2003, væk, når det gælder Syrien. Den støtter de såkaldt 'moderate' oprørere, støtter terroristerne i De Hvide Hjelme i Aleppo, og i praksis missilerne mod Assad.

Det gælder også partier i EU som 'Europæisk Venstreparti' og medlemspartierne, heriblandt Enhedslisten.

Højrepopulisterne står parat ved de kommende valg i EU – f.eks. i Frankrig. Med en pro-imperialistisk 'venstrefløj' som modstander er deres fremgange sikret.

Den egentlige modstand mod krigs- og nedskæringspolitikken, mod den reaktionære nyliberale EU-politik, der har ramt den brede befolkning hårdt, kommer fra arbejderklassen, fra befolkningens dybe lag. Lige præcis dér rumler det, og lige præcis de lag skal føres ud på højrepopulismens blind- og sidespor.

Det er op til en aktiv, bevidst og organiseret modstand at imødegå det.

Redaktionen 11. april 2017

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik

c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 50 55 99 30

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

Facebook: kpnetavisen

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser 2017

Halvår (6 nr.) 260 kr.

År (12 nr.) 475 kr.

Institutioner

1 år 600 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Næste nummer udkommer

19. maj 2017

Deadline næste nr. 12.05.17

Det er de riges paradys: Fattigdommen breder sig

Fattigdommen breder sig. Ikke kun blandt folk uden for arbejdsmarkedet. Også arbejdende bliver fattigere. Reallønnen og realindkomst forringes, deres formueandel formindskes, deres gæld vokser. Selvom politikere og borgerlige medier holder det skjult. Stadig flere i bunden har ikke råd til ordentlig mad, sundhed og varme. Det gælder i EU, og det gælder Danmark.

'Working Poor' – 'Arbejdende fattige' – er et amerikansk fænomen, som hurtigt har bredt sig i EU og i andre udviklede kapitalistiske lande. Folk, der knokler, ofte med flere forskellige jobs, og alligevel er så fattige, at de ikke har råd til at få dækket basale behov. Som bor i usunde boliger, spiser dårlig mad, sparer på varmen i de kolde måneder, har få fritidsnøjelser og værre fremtidsudsigter.

Der er altså her ikke tale om kontanthjælpsmodtagere eller andre, der er ramt af brutale sociale nedskæringer og andre EU-reformer. Næsten 10 pct. af de arbejdende (lønmodtagerne) i EU-landene befinder sig allerede i den kategori. 20 millioner mennesker.

Det viser en ny rapport fra den faglige forskningsorganisation ETUI ifølge Ugebrevet A4. Og det går hurtigt ned ad bakke.

Fremtiden tegner dystert for de arbejdende i et EU, hvor lønmodtagerne er pressede, og reallønnen falder. Arbejdsmarkedet er under omdannelse. Flere og flere arbejder i 'atypiske jobs' – i deltidsarbejde eller på midlertidige kontrakter i usikre stillinger uden pensions- eller andre ordninger og stort set uden faglige rettigheder.

Fremtiden tegner også dystert for indtil videre 62.000 danske børn, der er ramt af det kontanthjælpsloft, deres forældre er ramt af. De er berøvet en fremtid, længe inden den er begyndt. Der regeres systematisk for at skabe en fattig underklasse, som kan bydes hvad som helst.



Kontanthjælpsmodtagere, syge eller ej, og andre på overførselsindkomster en del af den sultens slavehær, der er ved at blive genskabt. Af mennesker, som lever meget dårligere og meget kortere liv end de velstående.

Eat the Rich

Store arbejdergrupper bliver dumpet ned til en fattigdom i sult og afsavn. I Danmark er det næsten hver fjerde, der arbejder 'atypisk', som det fortsat kaldes. Ureguleret arbejde i stort set alle sektorer. Fra rengøring og butiksansatte til undervisning. De kaldes vikarer, deltidsansatte, kontraktansatte, freelancere, selvstændige og andet – det er nutidens underbetalte daglejere. 'Atypisk arbejde' betyder flere 'arbejdende fattige'.

En tredje gruppe, der fylder op i den stadig større bund af fattige, er de lavtlønnede arbejdende, der godt kan være overenskomstsikrede, men alligevel bliver fattigere. Arbejdsgiverne, fagtoppen og borgerlig statistik påstår fra OK til OK, at reallønnen er sikret. Men den er faldet gennem flere årtier, og særlig hurtigt efter den økonomiske verdenskrise i 2008.

Det danske arbejdsmarked integreres i det fælles EU-arbejdsmarked med fri bevægelighed af arbejdskraften. I ti EU-lande med lovbestemt mindsteløn

ligger den på under tre euro i timen – det er at være dømt til fattigdom.

En opgørelse af formuefordelingen i Danmark afspejler samme negative udvikling i de arbejdendes realløn. Fra 2004-2014 så 70 procent af danskerne en tilbagegang i deres 'formue'. For en del af dem var deres gæld vokset. 'Formuen' er negativ.

Nogle håndfulde milliardærer ejer enorme summer. Legos ejer Kjeld Kirk Kristiansen er den 35. rigeste i verden med en personlig formue på 21,1 milliarder dollars. Mærsk-dynastiet ligger også i milliardærernes superliga.

Den rigeste tiendedel af danskerne har i gennemsnit en formue på 3,7 millioner kroner. Den fattigste tiendedel har ingen formue overhovedet. Når deres værdier er fratrasket i regnestykket, har de i stedet gæld – 700.000 kroner i gennemsnit. Store grupper – og stadig flere unge – bliver bundløst forgældede.

Et system, der gør de fleste fattigere og beriger de allerfærreste i vanvittig målestok, kan ikke holde. 'Eat the Rich' er et nyt slagord for aktivister blandt 'Working poor' og andre systemramte fattige.

Nyheder hvor der kæmpes

*Følg med på **kpnet.dk**
Kommunistisk Politik på nettet -
hver dag*



Facebook **KPnetavisen**
Twitter **@kpnetdk**



USA's missilangreb på Syrien er en brutal og ulovlig krigshandling og må massivt fordømmes

USA gennemførte natten til 7. april et voldsomt missilangreb direkte mod den syriske flybase Al Shayrat. Det skete med den konstruerede begrundelse, at Assad skulle stå bag giftgasangrebet i Idlib-provinsen tidligere på ugen. Det amerikanske angreb er i åbenlys strid med folkeretten og viser et USA under Trump, der vælger en kurs med blodig krig og konfrontation med henblik på en opsplitning af Syrien og en udradering af den syriske stat.

Regeringen er klar til 'at bidrage yderligere' og afventer blot en henvendelse fra USA.

Syrien fordømmer angrebet stærkt og betegner det som en åbenlys aggression. Det samme gør Rusland og Iran, mens de vestligt støttede 'oprørere' samt Israel og Saudi-Arabien hylder angrebet. Den tyrkiske præsident Erdo-



gan udtaler, at han vil byde en krig mod Assad velkommen, og melder sig parat til at deltage på USA's side.

Bolivia og Rusland har indbragt missilangrebet for FN.

Til støtte for terrorgrupperne

De mere end 60 amerikanske missiler, der totalødelagde den syriske flybase, skulle angiveligt simpelthen være en 'retfærdig afstraffelse' af det syriske

Fordøm missilangrebet – Nej til krig i Syrien!

USA har natten til d. 7. april gennemført et missilangreb mod den syriske luftbase Al Shayrat. Angrebet er i åbenlys strid med folkeretten og må på det kraftigste fordømmes som en aggressiv handling. En krig mod Syrien må forhindres.

Udenrigsminister Anders Samuelsen har allerede meldt ud, at Danmark er klar til at udvide den danske militærindsats i Syrien, og den danske regering afventer blot en telefonopringning fra Trump.

At bruge giftgas er en forbrydelse, men der findes ingen kendt dokumentation for, hvem der står bag angrebet. Selv danske eksperter har vurderet, at den officielle amerikanske påstand om militærstrategisk ikke giver nogen mening. Den syriske regering har ingen gavn af et sådant angreb.

USA retter nu sit militær direkte mod Syrien og Assad, mens koalitionen

officielt befinder sig i landet for at bekæmpe Islamisk Stat. Men ved at angribe den syriske luftbase svækker USA direkte bekæmpelsen af IS, hvor de syriske fly udgør en vigtig faktor. Det forlyder da også, at IS i dag har indledt en offensiv i den østlige del af Homs-provinsen.

USA har skabt en yderst farlig situation, der kan antænde en storkrig med deltagelse af USA, Rusland, Israel og en række andre lande, herunder Danmark. Angrebet kommer i en situation, hvor slutspillet om Syrien er i gang. Stærke kræfter i USA ønsker et Syrien uden en central regering – et land, der er opsplittet og uden modstandskraft i forhold til amerikanske interesser.

Efter giftgasangrebet er Trumps holdning ændret fra en angivelig accept af den syriske befolknings ret til at vælge sit lands fremtid til at ønske at afstraffe og måske fjerne Assad-rege-

ringen med magt.

Det formodede giftgasangreb behandles nu i FN's Sikkerhedsråd, og det er FN, der skal bestemme evt. sanktioner mod de ansvarlige.

Alle fredselkende mennesker må tage afstand fra USA's brutale angreb – såvel som fra brugen af giftgas – og afvise, at Danmark kan støtte aggressionshandlinger som denne, der sker på et løst og udokumenteret grundlag og kun optrapper en konflikt, der vil være ødelæggende for den syriske befolknings mulighed for at opnå fred og genopbygge deres land som en selvstændig nation.

Vi må sige nej til krig mod Syrien og fordømme USA's missilangreb.

Århus mod Krig og Terror

7. april 2017

regime. Ifølge DR's forstående kommentator skulle giftgassen, der ramte, være spredt af fly fra netop den bombede luftbase.

At der ikke findes nogen dokumentation for dette, får man drejet til USA's fordel, for 'det syriske regime er jo så lukket, at man ikke engang har haft adgang til at tjekke, om de har giftgas på baserne'.

Angrebet afslører, at fokus for USA's militære tilstedeværelse i Syrien ikke er bekæmpelsen af Islamisk Stat. Et angreb på det syriske militær og på en luftbase, der har spillet en vigtig rolle i at trænge Islamisk Stat tilbage, er en direkte hjælp til Islamisk Stat. Det er samtidig en støtte til de 'oprørere', der for USA har fungeret som allieret i USA's og krigskoalitionens kamp for nyopdeling af Mellemøsten i overensstemmelse med imperialismens interesser og planer.

I sidste uge udtalte Donald Trump, at det syriske folk havde retten til at bestemme i eget land og til frit at vælge landets regering. Med giftgasangrebet er en situation lagt til rette, hvor verdensopinionen skal få en forståelse for, at denne holdning må revideres – at 'Assad må fjernes'.

Udnyttelsen og konstruktionen af denne type game changer-hændelser er et ofte benyttet middel fra USA-imperialismens side. De er et meget tyndt

dække over USA's utilslørede krig for verdensmagt.

Danske følgagtige og hjernedøde politikere

En række danske politikere afslører igen deres mangel på selvstændig tankevirksomhed og kritisk sans.

Venstres ordfører udtaler, at partiet ikke har noget at indvende. Michael Aastrup Jensen *'har selv set, hvad Assad har gjort' ... 'det må have konsekvenser'*. De Radikale ser frem til en *'game changer'* der kan *'løse op for konflikten i Syrien'*.

Verdens bedste Trump

Alternativet *'forstår, at der reageres'* på *'det forfærdelige giftgasangreb'*, men *'er ikke helt sikker på, at det er det helt rigtige svar'*.

Liberal Alliance angiver, at de kan se, at det er en smule foruroligende med en væbnet konflikt, hvor både USA og Rusland er part.

Gennem Nasser Khader opfordrer Konservative til en egentlig krig mod Assad og Syrien. Han udtaler til DR:

– Assad skal være mør på slagmarken for at indgå kompromiser.

Udenrigsminister Anders Samuelsen udtaler nu: – USA havde intet andet valg. Vi afviser ikke, at Danmark kan bidrage yderligere. Men før dette afventer vi en henvendelse fra USA's regering, og vi vil tage stilling herefter.

'Game changer' manipuleret frem

Hillary Clinton gik til valg på åben krig i Syrien. USA skulle sikre sig endnu et ødelagt land 'open for business' i Mellemøsten ved at udradere Assad-styret og derved Syrien som selvstændig stat.

Den lange krig gennem stedfortrædere i form af de vestligt støttede terrorgrupper i Syrien har ikke været nok for USA. Trump gik til valg på en samarbejdslinje over for Rusland, men denne kurs synes nu droppet.

Som Venstres udenrigspolitiske ordfører Michael Aastrup Jensen udtaler til DR:

– Vi har altid syntes, Obama var for slap. Nu må konklusionen være, at der ikke kan findes en varig fred i Syrien med Assad ved magten.

USA's aggressionshandling mod Syrien må på det kraftigste fordømmes. Den hjælper de terroristiske kræfter og er farlig gambling, der kan betyde en udradning af Syrien som nation og udløse en meget større krig mellem stormagterne.

Danske hjerter: Da hele den politiske elite blev Trumpister

Af Klaus Riis, Redaktør, Kommunistisk Politik

For nogle måneder siden, før det amerikanske præsidentvalg, kappedes hele den danske politiske elite med få undtagelser om at lægge afstand til Donald Trump, som man ikke vidste, hvor man havde. Han var irrationel, impulsiv, farlig, en populistisk demagog.

I går optrådte de alle sammen i medierne, blandt andet 'Hos Clement', som begejstrede Trump-tilhængere, der



overøste ham med ros for rettidig handlekraft, mod og klogskab, da han lod 59 krydsermissiler hagle ned over Syrien og de syriske regeringsstyrker, affyret

fra krigsskibe i Middelhavet, udrustet til at udslutte hele byer.

Statsminister Løkke gik i spidsen for flokken og erklærede, at 'Verden har brug for Trump':

– Det er godt, at der er en amerikansk præsident, som sætter handling bag sine ord. Det har verdenssamfundet brug for.

– Donald Trump er efter min opfattelse trådt i karakter. Jeg har hele tiden haft den forventning, at den amerikanske præsident skal påtage sig det lederskab at være den frie verdens leder.

Og så fulgte de ellers efter, den ene efter den anden – fra regering til 'opposition', fra VLAK og DF, til S, SF, 'Alternativet' og Enhedslisten. De mente alle, at den brutale krigshandling mod Syrien var fin, selv om de var uenige om detaljerne, og nogle mente, at missilerne burde være knaldet af for længe siden, da Big Brother hed Obama. Også Enhedslisten 'ønskede Assad hen, hvor peberet gror'.

Alle erklærede, at det syriske regime kaster giftgas fra sine kampfly mod det syriske folk og er ansvarligt for barbariet mod civile, kvinder og børn i den 'oprørskontrollerede' Idlib-provins.

Som et ekko fra krigsforbryderen Anders Fogh Rasmussen i 2003 lød det nu hele vejen rundt:

– Assad har brugt giftgas mod sin egen befolkning. Det er ikke noget, vi tror, det er noget, vi ved.

Om ikke nøjagtig med de ord, så med samme mening

Assad er nu optegnet på samme dødsliste som Saddam Hussein og Moammar Gaddafi, som den amerikanske krigsmaskine med dansk støtte dræbte i ødelæggende bomberegner med titusinder af civile ofre i de to lande.

Men der er ikke den fjerneste grund til at tro, at Assad står bag giftgassen i Idlib. Der er ingen beviser. Det er ikke engang begyndt at blive undersøgt.

Et giftgasangreb på civile syrere fra regimets side er selvmorderisk og uden den fjerneste politiske eller militære begrundelse. Assad står i en situation, hvor han er ved at vinde krigen mod Islamisk Stat og de andre 'oprørere' og

terrorister, som finansieres af reaktionære magter. Hvorfor sætte den sejr på spil eller helt over styr med et meningsløst giftangreb mod civile?

Assad har ført en effektiv krig mod IS. Det har ingen betvivlet. Men Assad har ikke brugt giftgas mod disse notoriske barbarer. Og hvorfor så ikke bruge giftgas ved befrielsen af Aleppo fra de islamistiske 'oprørere'?

Har Assad-regimet i det hele taget kemiske våben? Efter et tidligere gasangreb, som falsk blev tilskrevet Assad, blev alle den syriske hær kemiske vå-



Verdens bedste Trump

ben fra gammel tid taget ud og destrueret efter en aftale mellem blandt andet USA og Rusland, og blandt andet med dansk 'bistand'. Assads Syrien og hans styrker blev erklæret fri for kemiske våben i 2014.

Ikke én af de danske politikere har sat spørgsmålstegn ved den amerikanske forklaring, at det var Assad, der begik en grov krigsforbrydelse. Alle mener, han overskred 'den røde streg'. Ikke en af dem sagde, at man skulle vente med at konkludere og fyre missiler af, til der er foretaget en grundig og uvildig international undersøgelse af, hvad der egentlig skete ved gasangrebet.

De var alle blevet Trumpister. De tror ikke. De ved. Assad skal have missiler i hovedet. Syrerne skal have mere krig.

USA (og ekkoet Fogh) løj om Saddams 'masseødelæggelsesvåben' for at gå i krig. Den danske elite ved det godt, ligesom den ved, at USA har løjet både før og siden og tilskriver andre forbrydelser, som amerikanske agenter står bag.

De ved, at der allerede i dag er amerikanske specialstyrker i Syrien. At Erdogans tyrkiske NATO-hær har besat et område, som kaldes en 'sikker zone'. At talrige andre reaktionære kræfter er aktive, og at opsplitningen af Syrien er begyndt. Giftgasangrebet er et påskud for at fortsætte den – og afslutte en periode, hvor man søgte en 'politisk løsning', som inkluderer Assad.

Donald Trump og USA har med missilangrebet bedrevet en åbenlys krigshandling, en bevidst aggression, der fordømmes over det meste af verden, bortset fra regeringen i lommen på USA.

Den eneste holdbare løsning, der kan give udsigt til fred i Syrien, er, at alle imperialister og alle udenlandske marionetstyrker smides eller trækkes ud. USA, EU, Danmark, Tyrkiet, Saudi-Arabien, Qatar osv. har intet at gøre der. For den sags skyld heller ikke Rusland.

Krigen i Syrien kan og bør afsluttes gennem politiske aftaler mellem Assad-styret, kurderne og 'demokratiske' politiske kræfter. Uden IS og andre islamistiske terrorister som Al Nusra. Og helt uden imperialistmagter, reaktionære feudale eller diktatorspirer fra regionen.

Danmark og vores politiske top af hjernedøde ekkoer af enhver siddende amerikansk præsident er definitivt ikke en del af løsningen. De skal bare ud af Syrien og Irak sammen med fly og bomber og soldater, som er der uden enhver legitimitet, imod folkeretten og international lov.

De er der på basis af løgn og bedrag. Under Bush, Obama og Trump.

'Banebrydende dårlige' aftaler – Stem Nej!

Fagtoppens forhandlere roser overenskomst-aftalerne og betegner dem som skridt væk fra de elendige kriseoverenskomster siden 2008. Nogle betegnes tilmed som 'banebrydende'. Men er de noget, er de 'banebrydende dårlige'. Stem Nej-kampagnen har grebet om sig.

Utilfredse reddere har demonstreret mod deres aftale foran 3F's hovedkontor i København – og opfordringerne til at stemme Nej ved urafstemningerne bliver stadig kraftigere.

De aftaler, som er indgået med arbejdsgiverne på det private område, møder stadig større kritik i baglandet. Repræsentanter for de 4000 reddere i 3F demonstrerede mandag 20. marts foran 3F's hovedkontor mod aftalen, som fagforbundets forhandlere kalder 'banebrydende'.

Reddernes talsmand, Jørgen Knudsen, siger derimod i en pressemeddelelse:

– Hovedparten af reddergruppen er stærkt utilfredse med resultatet og føler ikke, at 3F har formået at varetage medlemmernes interesser.

Jørgen Knudsen er tillidsrepræsentant i Holbæk, og han konstaterer, at reddernes vilkår er blevet stadig mere presede og forringet på en række områder.

Det er ikke mindst overenskomstens nye døgnvagtsmodel, som har gjort redderne rasende. Jørgen Knudsen:

– Det vil i princippet betyde, at vi kan blive kaldt ud en time, være hjemme på stationen en time og så skal ud igen – bare det rammer 13 timer på et døgn. Det gør fuldstændigt op med hviletid, og det holder man ikke til i længden.

Banebrydende' eller 'Banebrydende dårlige'

Det skal medlemmerne tage stilling til ved de kommende urafstemninger. Nu er 90 pct. af overenskomsterne på det private arbejdsmarked underskrevet.

Senest har FOA og Dansk Industri indgået aftale om en ny treårig overenskomst for omsorg og pleje. Den følger linjerne fra forliget med Dansk Erhverv om 'frit valg' i ældreplejen.

I løbet af få dage ventes et mæglingforslag fra forligsmanden – og derefter skal aftalerne til urafstemning blandt medlemmerne.

Selvom der vil komme et Nej fra forskellige arbejdergrupper, vil sammenkædningsreglerne alligevel kunne presse f.eks. de utilfredse redderes aftale ned over hovedet på dem, hvis det bliver et generelt Ja ved urafstemningen.

En Nej-kampagne er vokset frem og er blevet stadig kraftigere, selvom fagtoppen forsøger at forvandle banebrydende dårligt til noget godt, og selvom medierne gør deres for at usynliggøre arbejdernes modstand.

OK2017: STEM NEJ!

Generelt retter OK-aftalerne ikke op på reallønsfald, social dumping eller sikrer kortere arbejdstid. Tværtimod kan de forlænge arbejdstiden op til 42 timer om ugen. Også det er 'banebrydende' – den modsatte vej. De spiller med på den nyliberale dagsorden for Danmark.

Værn mod nedslidning opgives

Et folketingsflertal og de skiftende regeringer har igennem en årrække vedtaget en lang række arbejderfjendske reformer – herunder en pensionsreform, der gør arbejdslivet uendeligt langt og surt. Fuldt implementeret skal man arbejde, til man er et stykke op i 70'erne.

Kortere arbejdstid har været et værn mod nedslidning – men med de nye overenskomsters mulighed for at for-

længe arbejdstiden til 42 timer om ugen uden overtidbetaling er tingene igen vendt om og går den modsatte vej.



Klaus Jensen, formand for murerklubben i 3F Randers, siger i et indlæg i Kristeligt Dagblad:

'I nærmeste fremtid skal arbejderne ud at stemme om en overenskomst, der tildeler arbejdsgiveren ret til systematisk overarbejde i op til fem timer om ugen, fordelt med én time om dagen. En direkte forringelse af reglen om otte timers arbejdsdag, som kom i vore overenskomster fra 1919, og som vore kolleger dengang ofrede alt på med deres arbejdskampe.'

Desuden beskriver arbejdsmiljøregulativer, hvordan øget arbejdstid giver langt større risiko for arbejdsulykker og øger nedslidningen, hvilket skal sættes op mod vore liberale politikeres ønske om, og allerede gennemførte, lovgivning vedrørende højere pensionsalder.'

Skønt en overenskomst er en forhandling mellem parterne, må spørgsmålet alligevel være: Kan vi som arbejdere acceptere, at vore hundredårige rettigheder, som blev skabt i hårde arbejderkampe som værn mod nedslidningen, nu skal ændres til skade for både arbejderne, deres børn og resten af samfundet?'

Nedslidning og længere ugentlig arbejdstid er bare nogle af de vigtige spørgsmål, der skal siges klart Nej til ved urafstemningerne.

Der skal samtidig sendes et klart signal til fagtoppen om, at det ikke vil blive tolereret, at de spiller med på de nyliberale EU- og krigsregeringers dagsorden.

Følg Nej-kampagnen på Facebook: Nej til 42 timer OK17 – facebook.com/nejtil42timer

Sejr til de pædagogstuderende på Campus Carlsberg

Der blev skrevet historie på pædagoguddannelsen UCC Campus Carlsberg. Et stort tillykke til de studerende, der så flot har organiseret hele forløbet. Det er en sejr for sammenhold og en sejr for en vedholdende og klar linje, der krævede et stop for de helt urimelige lokale studieforhold for de 4800 studerende. Ledelsen på UCC har imødekommet de studerendes krav, men fra regeringens side fortsætter nedskæringslinjen over for uddannelserne.

Uddannelser af enhver art er i dag præget af økonomiske nedskæringer og en centralisering af uddannelsernes indhold. Erhvervsinteresser styrer, og de studerendes sættes uden for indflydelse.

Nedskæringerne på de pædagogiske uddannelser er så alvorlige, at de studerende i løbet af de kommende år i gennemsnit kun vil få otte timers undervisning om ugen. Oven i dette fulgte på UCC elendig planlægning fra ledelsens side. Ingen vidste, hvornår undervisningen lå, lærerne fik stress og meldte sig syge, og erstatningsundervisning blev ikke givet.

En helt uholdbar situation, hvor f.eks. studiejobs blev umulige at passe. Feedback på opgaver var også skåret væk.

De pædagogstuderende på Campus Carlsberg sagde stop for en udsultet uddannelse og blokerede ledelsesgangen på deres uddannelsessted, indtil de fik et resultat.

Sejr efter 19 dages blokade

Den 31. marts skrev de aktionerende studerende:

Hej venner!

I dag har vi studerende i blokaden og ledelsen skrevet under på "Campus Carlsberg- aftalen – pædagoguddannelsen"

Vi har fået opfyldt vores krav og samarbejdsaftalen mellem UCC campus Carlsberg og PLS er underskrevet!



Det er her er en kæmpe sejr for os studerende!

Nu venter arbejdet med at implementere kravene. Der er nedsat en følgegruppe der skal sørge for det sker!

Vi er tilfredse. Vi er stolte. Vi er glade.

Både ledelsen og vi studerende skrev under på aftalen med et smil. Vi ser frem til det fremtidige samarbejde – Det skal nok blive godt!

Tusind tak for støtten!

Blokaden er opløst

Pædagogstuderendes Landssammenslutning, PLS, skriver:

»19 døgn er gået på blokaden på Campus Kaos, men nu er det slut.

I dag har de studerende og ledelsen skrevet under på en samarbejdsaftale, der skal forme den videre udvikling på pædagoguddannelsen UCC. Det er ikke småting de studerende har fået igennem. Faktisk har de fået lovning på, at der skal være 4-5 hverdage imellem afleveringsfrister, at skemaerne skal være tilgængelige minimum 6 uger i forvejen, at der skal arbejdes målrettet med optimering af feedback, at der skal arbejdes på at de studerende selv kan

have medindflydelse på valg af bachelorvejleder og mange flere ting.

Arbejdet med kravene vil blive fulgt tæt af en handleplansgruppe bestående af repræsentanter fra PLS, BUPL, LFS, Socialpædagogerne, samt fra UCCs bestyrelse og ledelse.

Både de studerende og ledelsen glæder sig til det fremadrettede samarbejde.

”Det er en kæmpe sejr, at vi endelig er blevet lyttet til,” siger studerende Mette Holm Rasmussen og fortsætter: ”Jeg glæder mig virkelig til at gå på et campus med bedre vilkår. Jeg havde aldrig troet at jeg skulle bo tre uger på en ledelsesgang for at få mit skema ud i ordentlig tid.”

De studerende har været på blokaden dag og nat i næsten tre uger og der er blevet arbejdet – både med studiearbejde, på at lave handleplaner og andre ting i forbindelse med blokaden.

”Det har været et meget konstruktivt forløb og der ligger nu en plan for hvad der skal ske fremadrettet og på den baggrund har de studerende valgt at opløse blokaden. Det er fantastisk at der er kommet en aftale på plads som alle parter er glade for,” udtaler Thea Caroline Gambill, faglig sekretær i Pædagogstuderendes LandsSammenslutning. «

Sociale nedskæringer har ikke skabt arbejdspladser

Regeringen klar med ny plan: Udstødte skal sælges!

Knap 170.000 borgere modtager 'sociale indsatser', der samlet koster ca. 45 mia. kr. om året. Hvordan er virkningen?

Socialministeriet kan ikke vise positive effekter af de senere års sociale initiativer. Mere fattigdom fik ikke folk i arbejde. Men nu har de fundet et guld-korn, mener de. Det hedder 'Payment by Results' og går ud på at lade virksomheder overtage og betale dem for at sætte udstødte i tvangsarbejde. Regeringen vil privatisere affaldshåndteringen – nu vil den også privatisere kontanthjælpsmodtagerne og gøre dem til en profitmulighed.

De ramte borgere mærker den negative virkning af tiltag som kontanthjælpsloft, 225-timers-regel, pensionsreformer m.m., men der opsamles ingen form for systematisk viden fra samfundets side, der kan afgøre, om de påståede positive effekter faktisk indtræffer. Det er ikke gennem officielle evalueringer, vi får viden om konsekvenserne.

Statsrevisorerne konstaterer i en rapport fra d. 23. marts 2017, at effekten af de socialpolitiske tiltag i landet holdes skjult af skiftende regeringer. Dette problem har statsrevisorerne påpeget lige siden 1999 – og det er ikke blevet spor bedre.

– Statsrevisorerne finder, at Socialministeriets indsats for at få mere viden om, hvilke sociale indsatser der har den bedste virkning for borgerne, har været uacceptabelt langsommelig.

– Statsrevisorerne finder det kritisabelt, at Socialministeriet ikke i tilstrækkelig grad har sikret, at retvisende data bliver indsamlet, offentliggjort i nationale statistikker og anvendt til at dokumentere effekten af sociale indsatser.

Der er heller ingen planer om at gøre nogen af disse ting! Ingen planer for at indsamle eller anvende relevante statistikker eller sikre kvaliteten af eksiste-

rende opgørelser, der er under al kritik.

Udstødte som investeringsprojekt

Men nu har ministeriet fundet de vises sten! Importeret direkte fra liberalis-mens højborg USA.

Fattigdomsreformer

Den hedder private investeringer i socialpolitik – 'Payment by Results'. Det private profitmotiv skal sikre effektiviteten, og når en udstødt kommer i arbejde i de nye 'sociale' virksomheder, klinger pengene ind på kontoen. Er-

hvervsminister Brian Mikkelsen er begejstret: Snart vil pensionselskabernes investeringer strømme ind.

Det smarte ved modellen er, at den er en direkte kapitalindsprøjtning til virksomheder, der får udleveret billig arbejdskraft og belønnes, når de anviste arbejdere er i sving på virksomheden. Jo 'tungere' borgere virksomheden tager ind, jo større betaling får den.

Der lægges ud med pilotprojekter, først i de tre jyske kommuner Kolding, Ikast-Brande og Herning og derefter i de tre sjællandske kommuner Frederiksberg, Gladsaxe og Rudersdal.

Normalt må kommunerne ikke lave 'investeringer' i form af at løse produk-

Fattigdomsydelser gør kun jobchancerne ringere

Politikernes syge argument for 'reformer' som kontanthjælpsloft, 225-timers-reglen m.m. lyder, at de gennemføres for at få flere i arbejde og nærmest kun er ment som en hjælp til de ramte selv – for at give kontanthjælpsmodtagerne 'et værdigt liv og selvforsørgende liv'. At det er løgn, dokumenteres nu i tørre tal.

At helt andre motiver ligger bag 'reformerne', er der nok ikke så mange, der er i tvivl om. Som f.eks. sikring af løntrykkeri og overførsel af statskassens penge til regeringens venner blandt de højtlønnede og kapitalejere, til lettelse af deres skatter og afgifter og til diverse virksomhedstilskud.

Nu viser en rapport fra Rådet for Socialt Udsatte, at ikke alene hjælper nedsatte ydelser ikke folk i arbejde, de gør chancerne endnu dårligere!

Eksempelvis viser en undersøgelse fra CASA, at lidt over hver femte (21,8 pct.) i en gruppe af kontanthjælps-



Sorgklædte skulpturer i strejke mod fattigdom – aktion fra "Stationære skulpturer".

modtagere på nedsatte ydelser var i beskæftigelse tre år efter, at deres ydelser var sat ned, mens hver fjerde (25 pct.) i en kontrolgruppe på normale ydelser havde fået job i løbet af samme periode. Samtidig var lidt flere fra gruppen på nedsatte ydelser stadig på kontanthjælp tre år efter, at de var blevet trukket i ydelserne, i forhold til kontrolgruppen.

tionsopgaver inden for kommunen, da det betragtes som unfair konkurrence for private firmaer. Men det er regeringen villige til at dispensere for.

– Hvis det viser sig, at kommunalfuldmagten er et problem, må vi tage en snak med kommunerne om det. Firkanterede regler må ikke stå i vejen, siger Brian Mikkelsen.

Projektet bygger i øvrigt på den falske forudsætning, at 750.000 mennesker i Danmark er ubeskæftigede arbejdssøgende. Men i dette tal indgår også mennesker på barselsorlov, syge, efterlønnere, førtidspensionister og folkepensionister.

Systemet vil muligvis bringe et antal udstødte i (tvangs)arbejde, men først og fremmest vil det give nogle firmaer en profit. Og på hvilke arbejdsbetingelser vil dette arbejde foregå? Til overenskomstmæssig løn? Næppe.

Hvad er succeskriteriet og perspektiverne? Dette vil ikke nødvendigvis være lavere sociale budgetter, for store beløb vil ryge i disse 'sociale' virksomheders lommer.

Et af succesmålene vil være afskaffelse af kontanthjælpsmodtagernes rettigheder. Er du i social nød, kan du 'tilbydes' arbejde til lav løn, måske til en form for borgerløn – og det er det.

Der bliver ingen førtidspension, ingen uddannelsesstilbud eller omskoling. Udstødte og kontanthjælpsmodtagere vil blot blive set som billig arbejdskraft. Og hvad bliver ydelsen mon sat ned til, hvis man ikke møder op på arbejde – hvis man f.eks. ikke er i stand til det?

Det er regeringens plan, at affaldshåndteringen skal fjernes fra kommunerne og gøres profitabel – hvorfor ikke betragte mennesker med sociale behov på samme måde? tænker man. Den kyniske kapitalisme betragter i højere og højere grad mennesker uden for arbejdsmarkedet som menneskeligt affald – men kan de bruges som et middel til profit, kan de pludselig blive interessante.

Regeringens 'Sammenhængsreform' – mere privatisering – mere konkurrence – endnu mindre velfærd

Efter i en årrække at have gjort hvad de kunne for at smadre den offentlige sektor fører regeringen sig nu frem med en 'sammenhængsreform' der skal få stumperne til at hænge sammen. Det gør den ikke! I stedet peger den frem mod yderligere privatisering og vil ikke forhindre regeringens generelle plan om færre ansatte i den offentlige sektor og endnu mindre velfærd.

Regeringen har fremlagt deres idé til en såkaldt sammenhængsreform. Den skal skabe et "opgør med system-Danmark" – og give "fokus på borgerne og kernevelfærden".

Regeringen slår sig op på at skabe sammenhæng i en offentlig sektor og bevarelse af en 'velfærd', som skiftende regering systematisk har brudt ned. Lige fra kommunalreformen til alle de efterfølgende reformer, der har fjernet velfærdsrettigheder og pengene til at sikre dem.

Men hvad er det konkrete indhold, når det tykke lag af reklamefernis er skrælet af?

Væk med kontrol?

En af følgerne af 'konkurrenceudsæt-



telsen' af det offentlige område er den omfattende kontrol. Alt skal beskrives, måles og vejes så ethvert arbejde der burde udføres med den bedste nytteværdi i stedet måles på prisen og opdeles i målbare resultater. Nogle resultater bon'er ud som positive, mens andre bliver ligegyldige. Helheden i det gode arbejde er væk, og den offentlige sektor drives mere og mere med samme målsætning som den private – den økonomiske bundlinje, og det der betragtes som resultater herud fra.

Hele den voksende frustration over at skulle udpinde, registrere og kontrollere i arbejdssituationer hvor der bliver mindre og mindre tid til at udføre det egentlige arbejde med pleje, omsorg, undervisning, sygdomsbehandling osv griber regeringen fat i, og de slår sig op

på at gøre op med overflødig registrering, regler og bureaukrati.

Nu skal brugerne og folkene på gulvet inddrages i en omfattende proces, så vi kan få mere velfærd for pengene – siger de.

Fine ord, som det jo ikke er første gang vi hører, men hvad kan vi vente af den reform der efter planen skal kunne fremlægges i foråret 2018?

Der er ingen grund til at forvente at unødvendig kontrol vil blive afskaffet. F.eks. vil regeringen i stedet indføre den såkaldte 'benchmarking', der betyder at kommuner og regioner vil blive sammenlignet og holdt op mod hinanden. Hvem kan udføre en opgave mest effektivt – dvs billigst? Til dette formål er også systemet med frikommuner indført.

Færre ansatte – mere privatisering

Regeringen afviser at reformen har som hensigt at spare på den offentlige sektor. Men som det første må man have i baghovedet, at regeringens politiske program indeholder et erklæret mål om at skære ned på den offentlige sektor og

mindske antallet af ansatte, og desuden at øge privatisering og konkurrenceudsættelse af de offentlige opgaver, og det er i denne sammenhæng udspillet skal ses.

De konkrete tiltag der er nævnt i regeringens første udspil om sammenhængsreformen kan sagtens passes ind i denne ramme, og penge kan flyttes fra en sektor til en anden, så der formelt ikke er tale om besparelser.

Frit valg skal øges

Frit valg betyder at private firmaer skal ind i billedet på flere områder, altså mere privatisering. Når der skal trækkes profit ud af et område er det logisk at færre penge vil gå til 'kernevelværd', og den almindelige erfaring med dette er da også, at man får en kvalitet der ligger udenfor offentlig kontrol, dårligere forhold og en masse konkurser, hvor stumperne skal samles op af det offentlige.

Private skal byde på løsning af sociale opgaver – betales efter 'succes'

En del af regeringens 'løsning' er en ny afart af nyliberal privatisering, de såkaldte "sociale investeringsprogrammer" eller "Pay for Success Financing".

Her skyder investorer, der kan være firmaer, fonde eller pensionskasser penge i et eller andet socialt projekt. Hvis de giver pote belønnes de af det offentlige.

Systemet er udviklet i Storbritannien og er igangsat i bl.a. Sverige, Finland, Australien, New Zealand og USA. Betalingen stiger eller falder ifht 'resultatet'.

Systemet går ud på at betale de private firmaer for at løse opgaver på nye og opfindsomme måder. Men hvorfor skulle det blive billigere, og hvorfor skulle de kunne gøre det bedre end de offentligt ansatte?

I realiteten drejer det sig da også om at skabe et nyt forretningsområde for ledig kapital til et godt afkast.

Denne nyliberale model støttes ikke

overraskende også af Socialdemokratiet.

– Jeg har intet problem med, at man deler i porten med en privat investor, udtaler Socialdemokratiets socialordfører, Pernille Rosenkrantz-Theil.

I Danmark har regeringen allerede kastet sig ud i eksperimenter i denne retning. Det såkaldte Payment by Results dækker samme model.

Et eksempel fra Utah i USA kan også hjælpe til at illustrere denne idé for udlicitering af det sociale ansvar.

Her fik private investorer lov til at investere 16,6 millioner dollars i et 'gør børnehaverbørn klar til skole'-projekt. Målet var at færre udsatte børn skulle ende med at have behov for specialundervisning.

Fattigdomsreformer

99 % af de børn der deltog endte med at få mærkatet 'har ikke behov for specialundervisning'. Et helt urealistisk tal, hvor der heller ikke fandtes en kontrolgruppe at sammenligne med. Som et resultat af projektet kunne investorerne – Goldman Sachs m.fl. – fordoble deres investering, mens stort set ingen af de udsatte børn endte med at modtage specialundervisning. Et resultat der mere end antyder, at projektet simpelthen gik ud på at spare penge til specialundervisning, mens en masse penge blev overflyttet til private investorer.

Der er ingen grund til at tro at firmaer kan udvikle mere geniale løsninger på sociale problemer end offentligt ansatte. Og det er temmelig enkelt at forbedre både driften og ledelsen. Ganske almindelig tillid og tro på at de fleste gør deres arbejde bedst muligt vi være den absolut mest effektive måde at fremme handlekraften og resultaterne i den offentlige sektor.

Dertil kommer naturligvis uddannelse og den nødvendige tid og ressourcer til at udføre opgaverne.

Et andet konkret punkt i regeringens kommende 'sammenhængsreform' vil være det de kalder "Styrkede muligheder for at inddrage frivillige". Kort sagt gratis arbejdskraft. Det være sig pårørende der inddrages i plejen, brugere der klarer flere opgaver selv eller frivillige.

Regeringen taler om en "samlet civilsamfundsstrategi", endnu en spareøvelse.

Teknologi og digitalisering

Endelig satser regeringen stort på at kunne spare en masse penge og effektivisere gennem brug af teknologi og mere digitalisering.

Med teknologi tænkes der f.eks på brug af robotter i hjemmeplejen. Dette vil næppe give social- og sundhedshjælperen mere tid til hans eller hendes arbejde, i stedet vil det betyde færre social- og sundhedshjælpere. Dette benægter regeringen, målet er ikke at spare. Men overflyttes pengene f.eks. til sundhedsområdet for at dække de stigende medicinpriser er resultatet det samme – fyrringer af de varme hænder.

Når det kommer til de digitale vidunderes store muligheder kan det nok siges med ét ord: EFI!

Det store dyr i åbeningen der skulle overtage inddrivelsen af skat. Det kostede milliarder i form af gæld, der der aldrig blev inddrevet, titusinder af fyrede, der igen åbnede op for mulighederne for milliardsvind, og et digitalt system der endte med at blive skrottet før det rigtigt kom i brug.

Fremlægges i 2018

Den endelige 'Sammenhængsreform' vil blive fremlagt af regeringen i 2018 efter en omfattende Danmarksturné samt 'dialog' og 'samarbejde' med KL, Danske Regioner, DA, LO, FTF og AC. I 'reformen' indgår også regeringens planer om nedsættelsen af en Ledelseskommission.

Der er ingen grund til at forvente sig noget godt.

Privatisering af varmekværker betyder ekstraregning

Det var allerede i 2012, at Energistyrelsen første gang afgjorde, at varmekværkerne fik lov til at indregne 'forrentning af indskudskapital' i forbrugerpriserne. Nu gentager situationen sig med endnu en afgørelse, der til en start forventes at give forbrugerne i Herning en opskruet varmeudgift på omkring 9.000 kr. Omkring 55 andre varmekværker har søgt om det samme.

I den første ansøgning fra Herning skete der det, at selskabet, hvor kommunen ejer en tredjedel, opkrævede 282 millioner hos omkring 18.000 fjernvarmekunder. Pengene gik ikke til vedligeholdelse eller udvikling af fjernvarmen, men til ejerne, der består af Dong, det kommercielle selskab Eniig og Herning Kommune.

Per Winther-Rasmussen fra en borgergruppe, der de seneste fem år har kæmpet mod ekstraregningen, siger til Altinget:

– Det værste er, at kommunen aldrig har skudt penge i fjernvarmen. Man solgte hovedparten af selskabet til Dong tilbage i 2003, og da man så fandt ud af, at nye principper for værdiansættelse af selskaberne havde forøget værdien markant, søgte man om forrentning af den historisk indskudte kapital. Og det er så de penge, som man nu er i gang med at kræve op.

Privatiseringsbegejstrede politikere som energiminister Lars Christian Lilleholt (V) kræver hullet i loven lukket. Men det betyder ikke lukket på en måde, så der ikke længere kan trækkes penge ud, de må blot ikke overgå til kommunernes slunkne kasser.

Dette angivelige 'lovhul' er udtryk for den privatiseringstanke, der gennemsyrrer det offentlige område som en stadig trussel fra EU og bakket op af flertallet af de danske folketingspolitikere.

Tilbage til 2012 afgjorde Energitilsynet, at varmekværkerne ifølge loven kunne kræve betaling fra kunderne i form af 'forrentning af indskudskapital'. Det

betød allerede dengang store prisstigninger for forbrugerne i de selskaber, der benyttede sig af muligheden.

De ekstra penge, der kan inddrives, kan fjernvarmeselskaberne helt frit disponere over, i modsætning til hvad der i øvrigt er gældende for værkernes midler. Muligheden skabtes i 2008, da der kom nye regler for opgørelse af selskabernes indskudskapital, der her blev kraftigt opskrevet.

56 fjernvarmeleverandører har nu søgt om samme mulighed. Energiminister Lars Christian Lilleholt er meget forarget og taler om at få hullet lukket gennem politiske forhandlinger. Han er dog ikke sikker på at man kan ændre på de ansøgninger, der allerede er imødekommet. De vil betyde en ekstra milliard-regning på varme i 56 kommuner.

Privatisering

– Desværre tyder meget på, at de her nye afgørelser vil blive misbrugt til at skruer op for varmeregningen og stikke pengene i lommen. Det har aldrig været meningen, siger energi-, forsynings- og klimaminister Lars Christian Lilleholt (V) til Jyllands-Posten.

Men hvad var den egentlige mening da? Det fremgår af ministerens udtalelser, at Venstre ikke ønsker at lukke 'hullet' som sådan. De ekstra penge skal blot ikke kunne gå videre til kommunens almindelige budget, selvom dette i anden sammenhæng netop har været regeringens gulerod. I den forsyningsstrategi, der blev vedtaget efteråret 2016, åbner man f.eks. for, at hvis kommunerne omdanner forsyningsvirksomhederne til at være overskudsgivende eller sælger dem, kan de fremover beholde 40 % af overskuddet, frem for som nu 20 %.

Nu er det jo ikke sådan, at varmeproducenterne ikke tidligere har kunnet sætte

penge af til forbedringer eller vedligeholdelse; økonomien har blot skullet hvile i sig selv. Muligheden for at opkræve penge ift. indskudt kapital er en profitmulighed og penge, der måske holdes inden for selskaberne, men ikke nødvendigvis i forbrugernes interesse i form af et velfungerende varmekværk og lave priser.

Langtfra alle landets 600 varmeforsyninger kører på kommercielle principper eller benytter sig af finten med at opkræve ekstra penge. Uffe Bro, formand for Dansk Fjernvarme, betegner manøvren som lovligt tyveri.

Det uhyggelige perspektiv er, at vand, el, affaldshåndtering og varme får samme skæbne som postvæsenet, da EU satte pakketransporten 'fri'. Når private tager over, er det kun de profitgivende områder, der er interessante. At sikre forsyning til lave forbrugerpriser i hele landet, også de tyndt befolkede, vedligeholde forsyningsnettet og beskytte miljøet er ikke en interesse.

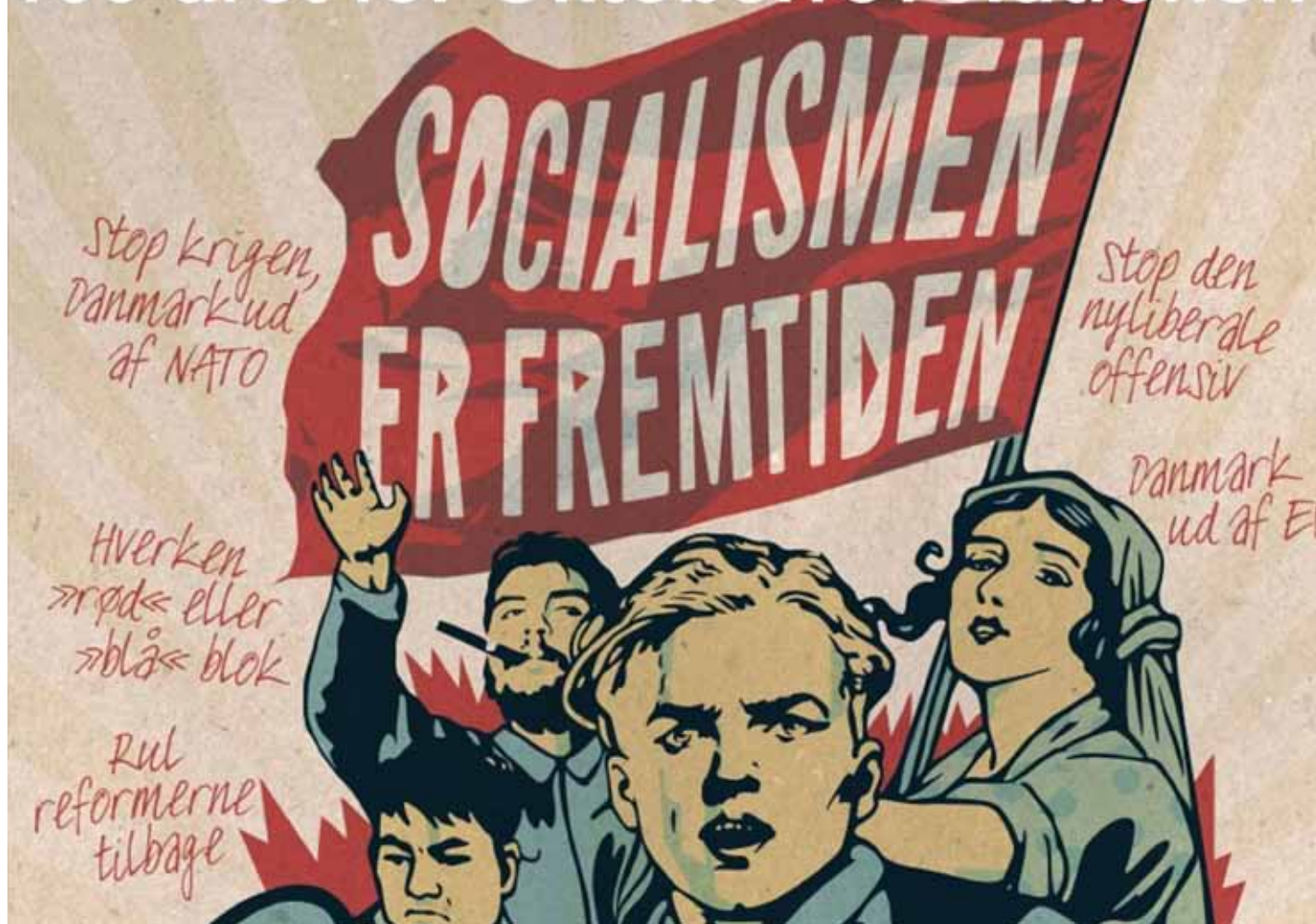
Der er ingen folkelig opbakning til at redde kommunernes økonomi med disse midler.

Kun syv procent af danskerne mener, at der skal kunne tjenes penge eller skabes overskud ved at producere fjernvarme (Gallup-undersøgelse efter McKinseys regeringsbestilte rapport med privatiseringsanbefalinger i 2016).

– Regeringen vil ikke privatisere vand og varme, gentog Lars Christian Lilleholt (V), da han forleden svarede på forsyningssselskabernes bekymring angående regeringens forsyningsstrategi. Han betegner anklagen mod regeringen for at have privatisering som mål som 'en ren skræmmekampagne'.

Men der er mange snoede veje, der fører til udfoldelsen af de anbefalinger om at privatisere, som regeringen modtog fra konsulentfirmaet McKinsey sidste år. Ikke mindst at lade vand- og varmeselskaberne optræde som kapitalister.

100-året for Oktoberrevolutionen



De røde faner på arbejdernes internationale kampdag signalerer at kampen for at afskaffe kapitalismen og for at skabe et andet og bedre samfund, et retfærdigt og tidssvarende samfund, ikke vil blive indstillet, før et socialistisk Danmark i en socialistisk verden er en realitet.

Arbejderpartiet Kommunisternes formand Dorte Grenaa siger:

- Et moderne velfærdssamfund kan kun være et socialistisk samfund, der ikke først skal tage hensyn til kapitalisternes profitter, men kan lade alle samfundsborgere nyde godt af deres indsats og en voksende produktion. I de nuværende kapitalistiske samfund over hele verden ser vi, at det går den gale vej. Der bliver mindre og mindre tilbage til velfærd og udbygning af fælles goder, når de rige har raget til sig.

- Kapitalismen er ude af stand til at levere velfærd for alle, den

klarer ikke at skabe stabil vækst og fremgang. Usikkerhed for hvad fremtiden vil bringe og angsten for at miste jobbet og det sociale sikkerhedsnet plager alle.

- Det nuværende kapitalistiske og imperialistiske system klarer ikke engang at sikre freden, men kaster konstant verden ud i nye krige. Enorme ødelæggelser, endeløse menneskelige tragedier, stadig flygtningestrømme blandt resultaterne. Deres konsekvenser er også den voksende terror, islamistisk eller fascistisk, øget overvågning af borgerne og militarisering af samfundslivet. Der er uhyggelige samfund – og de herskendes politik gør det kun værre. Deres 'medicin' forværre sygdommen.

- Arbejderpartiet Kommunisterne opfordrer til at styrke kampen mod kapitalismen og dens ødelæggelser, mod nedskæringspolitik og velfærdsødelæggelse, mod de stadige krige, for dansk udtræden af de reaktionære blokke NATO og EU,

- 1. maj-grundlaget, som optrykkes på de følgende sider, angiver retningen for den omfattende klassekamp, som foregår i dag. Det pointerer også at en arbejderrevolution, en socialistisk revolution er både aktuel og nødvendig. Også i Danmark. Det er i sidste ende den eneste vej ud af en voksende elendighed, til et andet og bedre samfund.

1. maj 2017 - APK ArbejderPartiet Kommunisterne

1.maj platform 2017

Arbejderpartiet Kommunisterne APK

2017 er hundredåret for Oktoberrevolutionen i Rusland, den første socialistiske revolution i verdenshistorien. Det står stadig mere klart for arbejderne og folkene i hele verden, at nye revolutioner er nødvendige i dag. At det enerådende kapitalistiske system ikke er i stand til at løfte samfundene fremad – men at den fortsatte profitjagt fører til konstante krige, ødelæggelse af tilkæmpet velfærd, enorme flygtningestrømme, kaos og konflikter.

Revolution og socialisme er igen på dagsordenen. De er nødvendige som den eneste vej ud af det morads, kapitalismen skaber. Også i Danmark.

1.maj 2017 – på arbejderklassens internationale kampdag – opfordrer Arbejderpartiet Kommunisterne arbejdere og alle arbejdende, arbejdsløse, studerende og uddannelsessøgende, pensionister og folk på overførselsindkomst til at samles om følgende aktuelle krav:

Alle nedskærings- og fattigdomsreformerne skal VÆK!

Velfærd til alle! Sundhed, arbejde, uddannelse til alle!

De seneste to årtiers systematiske angreb på arbejderne og den brede befolknings velfærd og tilkæmpede rettigheder er en direkte konsekvens af det danske EU-medlemskab. Uanset regeringen og regeringsblokkens farve har de arbejdet for at erstattet den danske og nordiske ’velfærdsmodel’ med EU’s discountudgave. Kun beskedne rester af hvad der var engang er nu tilbage.

Den traktatfaste nyliberale EU-kurs fortsætter med nye nedskæringer i den offentlige sektor, mere pres nedad på lønninger og arbejdsforhold, flere privatiseringer og mere udlicitering. Fra vuggestue og børnehave til plejehjem. Den ledsages af konstante krige og kostbar oprustning i NATO-regi.

Den politik, der gør de rige rigere og de mange fattigere, har opdelt danskerne i superliga og anden- og tredierangs.

Et forkælet og dominerende A-hold af stadig mere velstillede, der har råd til at tilkøbe sig ydelser og et godt liv fra vugge til grav, og et B-, C- og D-hold af de mange, der har oplevet et stadig fald i realløn og forringelse af levevilkårene, af dem, som ikke har råd til ’frit valg’, men er overladt til de reducerede offentlige ydelser.



Vi siger:

– Væk med kontanthjælpsloft, 225-timers regel, førtids-, fleksjob- og dagpenge- og de øvrige asociale reformer!

– Nedsættelse af pensionsalderen og genopretning af pensionerne!

– Genopretning i forhold til nedskæringerne på daginstitutioner, skoler, gymnasier, universiteter og uddannelsessteder!

– Genopretning af sundheds- og plejesektoren – Flere varme hænder!

– Stop for nedskæringer og privatiseringer! Stop de automatiske nedskæringer i kommuner og regioner! Nej til EU-diktaterne!

– For en velfungerende og tidssvarende offentlig sektor til gavn for alle, finansieret af beskatning af de rige og af profitterne!

**FOR EN 6 TIMERS ARBEJDS DAG!
FLERE JOBS
OG FLERE I ARBEJDE!
GENERELLE LØNSIGNINGER!
HÆV MINDSTELØNNEN!**

Skiftende regeringer har haft ’vækst’ og ’nye arbejdspladser’ øverst på deres officielle dagsorden. Det er ikke blevet til meget, selvom man nu siger, at Danmark er ude af den økonomiske krise fra 2008. Arbejdsløsheden er højere end før krisen. Firmalukninger og massefyringer fortsætter. Titusinder af arbejdspladser er nedlagt i den offentlige sektor. Mange er erstattet af tvangsudskrevet arbejdskraft af folk på overførsel.

Presset på lønningerne er vokset kraftigt med væksten af tvangsarbejdet for folk på offentlige ydelser, arbejdskraft fra EU- og Schengenlande o.s.v. De arbejdendes realløn er ikke sikret, men faldet under krisen, hvor direktører og aktionærer har beriget sig.

En generel nedsættelse af arbejdstiden til en 6 timers arbejdsdag vil skabe masser af jobs og være til enorm gavn for familielivet og modvirke nedslidningen i et længere arbejdsliv.

Selvom kravet om nedsat arbejdstid er fremført massivt på arbejdspladserne, blev det ikke rejst ved OK2017. Aftalerne forlænger arbejdstiden. Offensive lønkrav er helt droppet. Det er et nyt gigantisk svigt fra fagtoppens side.

Vi siger:

*– 6 timers arbejdsdag til 8 timers løn
– 30 timers arbejdsuge med fuld lønkom-pensation*

– Regulære jobs overalt i stedet for tilskudsjobs! Forvandl alle irregulære jobs til normalt (overenskomstdækket) arbejde! Titusinder af arbejdspladser tilbage til den offentlige sektor! Fjern de åbne og skjulte tilskudsordninger til virksomhederne!

– Stop klapjagten og den umenneskelige behandling af arbejdsløse og folk på overførselsindkomst!

– Højere lærlingeløn! Flere lærepladser! Ingen korttidskontrakter i store firmaer!

– Generelle lønstigninger! Hæv mindstelønnen! Reel ligeløn!

– Nej til institutionaliseret klassesamarbejde! Nej til trepartsforhandlinger til gavn for stat og kapital! Nej tak til OK2017! For en kamplinje på arbejdspladserne og i fagforeningerne!

**FOR ET SELVSTÆNDIGT OG
UAFHÆNGIGT DANMARK!**

DANMARK UD AF EU – DAN-MARK UD AF NATO!

Danmark fører ingen selvstændig og uafhængig politik. Det meste af dansk lovgivning bestemmes i EU, og krig og oprustning af USA og NATO. Medlemskabet af EU er en social og politisk katastrofe. Den danske deltagelse i USA’s aggressionskrige i Mellemøsten og Afrika under påskud af kamp for demokrati og ’krig mod terror’ er ligefrem kriminel. De økonomiske ’frihandelsaftaler’ som TTIP og CETA er frikort til de multinationale til at berige sig på nationernes og de arbejdendes bekostning.

Et uafhængigt, alliancefrit og neutralt Danmark vil på alle måder og på alle områder være til gavn for danskerne og for landet – til gavn for fred, frihed, demokrati og velfærd.

Vi siger:

– Stop CETA og TTIP! Sig nej til de multinationale virksomheders diktat!

– Følg Brexit! For en danske folkeafstemning om medlemskab af EU!

– Nej til kapitalens friheder i EU! Nej til arbejdskraftens frie bevægelighed! Nej til Schengen! Nej til Europol! Nej til Fort Europa!

– Nej til dansk krigsdeltagelse! Alle danske tropper ud af Irak og Syrien! Nej til en planlagt krig mod Iran!

– Stop købet af F35-kampfly! Nej til NATOs årlige 2 pct til oprustning og nye krige!

– For et alliancefrit og neutralt Norden! Stop for militariseringen af Øster-

søen og Arktis! Stop krigsforberedelserne mod Rusland! Sig fra overfor kupregimet i Ukraine!

**FOR INTERNATIONAL
SOLIDARITET!
STØT FOLKENES KAMP
MOD IMPERIALISME
OG UDPLYNDRING!**

USA’s og NATOs krige, som generelt støttes af EU, har lagt en hel række olie- og råstofrige lande i Mellemøsten og Afrika i ruiner. De har berøvet millioner af mennesker deres eksistensgrundlag og tvunget dem på flugt. Donald Trump har efterfulgt Obama, som efterfulgte George W. Bush – men USA’s krige fortsætter uanset hvem, som er præsident!



Stop krigene og stop tyveriet af jord, landbrug og råvarer – og menneskene bliver ikke fordrevet som flygtninge og emigranter.

Vi siger:

– Krige og udplyndring skaber flygtninge og emigration. Stop krigene! Stop udplyndringen – og dansk deltagelse.

– Behandl flygtninge ordentligt! Giv dem en chance! Stop spredning af had, vold og overgreb mod flygtninge og ’fremmede’.

– Forbyd dansk våbeneksport! Stop handel med og støtte til terrorregimer som Saudiarabien!

– For et uafhængigt Palæstina! Boykot Israel!

– Fulde nationale rettigheder til kurderne! Stop Erdogan-regimets krigs- og undertrykkelsespolitik og EU’s medvirken!

– Bekæmp terror i enhver form: Fascistisk og højreorienteret terror, islami-stisk og religiøs terror eller reaktionær og imperialistisk statsterror! Forbud

mod racistiske og fascistiske organisationer og propaganda!

**STOL HVERKEN PÅ BLÅ ELLER
’RØD’ BLOK!
ORGANISÉR MODSTANDEN!**

Den herskende classes og dens regerings offensiv, krigsdeltagelse og EU-integrationen vil fortsætte, medmindre der sættes stop gennem mobilisering og organisation af en bred modstand. Medmindre der skabes en folkealliance af alle de kræfter, som er imod den reaktionære kurs. Høj-repopulismen, som vokser frem i mange lande i protest mod eliternes nyliberale røverpolitik, er et farligt vildspor.

Kun arbejderklassen og den folkelige modstand uden for parlamentet kan gennemtvinge en ny retning. Ved at skabe stærke folkelige bevægelser, organisationer og initiativer. Ved at udskifte klassesamarbejdets folk med kampdygtige kræfter i fagforeninger og organisationer. Ved at koordinere kampene på de forskellige felter og ved at organisere slagkraftige og markante massemanifestationer, aktioner og strejker.

Sæt ikke lid til folketingsvalg eller blå eller ’rød’ blok for at få en anden politik. Samtlige folketingspartier har været med til at gennemføre nedskærings- og fattigdomsreformerne.

Ved kommunalvalget i 2017 kan Arbejderpartiet Kommunisterne ikke anbefale at stemme på et af de nuværende folketingspartier. Stem på progressive lokale lister – eller undlad at stemme!

– Stop VLAk-regeringen og dens klassepolitik til fordel for de rige! Sæt EU- og krigspolitikerne på porten!

– Organiser modstanden nedefra! Skab slagkraftige initiativer og organisationer! Byg en folkealliance af alle modstandskræfter!

– Støt og styrk arbejderklassens kommunistiske parti APK

**En revolution er mulig og nødvendig
– også i Danmark!**

Socialisme er fremtiden!

RØD 1.MAJ i MUNKEMOSE

RØD 1. MAJ 2017
MUNKEMOSE I ODENSE
kl. 12 - 17

PROGRAM (Opdateres)

TALERE, bl.a.:

Maria Pedersen,
Næstehjælperne

Jesper Morville,

Folkebevægelsen mod EU

Taler fra uddannelsessøgende

Tyrkisk/kurdisk taler

Taler fra krigsmodstanden

Taler fra APK

KULTUR/MUSIK:

Elif & Flemming

Rudbæk & Fritiden

Khamal & Co.

UNKNOWN

Calibar Mecs

Shitstorm

Era



Økonomisk indsamling i 100 året for Oktoberrevolutionen



RØDT OG REVOLUTIONÆRT SOMMERTRÆF PÅ SYDFYN 27. - 30. JULI SÆT ALLEREDE NU X I KALENDEREN



Rødt og Revolutionært Sommertræf i 2017 - fra torsdag den 27. til søndag 30. Juli.

Stedet ligger tæt ved Fåborg på SydFyn - i de mest naturskønne omgivelser.

Pris 995,- kr. for 3 overnatninger.

Sæt allerede nu X i din kalender og tag gerne hele familien med.

Se flere oplysninger på facebook: Rødt og Revolutionært Sommertræf

NATO, EU og USA vil gigantopruste

Donald Trump og Angela Merkel i Det Hvide Hus: Forstærket oprustning og mere krig står på dagsordenen. Kampen for at komme ud af de reaktionære alliancer må forstærkes.

– USA's præsident Trump og EU's de facto præsident Merkel står for en politik, der garanterer nye krige og voldsomme sociale nedskæringer mange år frem. Kampen mod oprustningen og for at komme ud af de reaktionære krigsalliancer EU og NATO må tage nye skridt fremad, siger Arbejderpartiet Kommunisternes formand Dorte Grenaa.

NATO-landene skal bruge mindst 2 pct. af deres BNP på militær. Det gentager både Trump og Merkel i Washington. Samtidig vedtager EU-parlamentet en konkret plan for opbygningen af EU-hæren (Europahæren), også baseret på princippet om de 2 pct. Lars Løkke og Hjørt Frederiksen klapper lydigt.

Verden står uden tvivl over for en periode med voldsomt forstærket oprustning og en permanent trussel om stor-krig og mulig atomkrig mellem Vesten (USA, EU og NATO) på den ene side og Rusland og/eller Kina med flere på den anden – foruden permanente 'mindre' krige, også mod nye lande. Nordkorea og Iran er direkte i skudfeltet, og USA fører åbenlyst krig i Syrien.

Mødet i Washington den 17. marts mellem Donald Trump og Angela Merkel – som på forhånd havde erklæret, at hun både repræsenterede Tyskland og EU og fungerer som formand for G20 – bekræftede fra begge sider bestræbelserne på at sætte fornyet fart i krigsøkonomien.

EU-parlamentet afskibede samme dag en rapport om den planlagte EU-hær (Europahæren). Den understreger, at det er afgørende, at 'øge de nationale forsvarsudgifter til 2 pct. af EU's BNP'. Det vil betyde 'ekstra udgifter på næsten 100 mia. euro til forsvar ved udgangen af det kommende årti' (2020'erne). Det vil sige mindst 750



milliarder kroner ekstra til militær, krigsforberedelser og krig.

Trump har foreslået en drastisk forøgelse af det amerikanske rustningsbudget, i forvejen langt det største i verden. Han lægger samtidig stærkt pres på alle andre NATO-lande om at øge deres militærudgifter. USA bliver 'snydt' af nogle af sine allierede, der ikke har opfyldt 2 pct. rustningskravet. Sidste år brugte USA 3,6 pct. af sit bruttonationalprodukt på militær.

TEMA: Stop krigspolitikkerne!

Ved mødet med Merkel erklærede Trump, at han støtter 'et stærkt NATO', men at Tyskland og andre europæiske lande skal betale 'en fair andel' af krigsalliancens udgifter:

– Mange lande skylder store mængder penge fra tidligere år, og det er stærkt unfair over for USA. Disse lande må betale, hvad de skylder, sagde han på pressekonferencen med Merkel efter deres møde.

En række europæiske NATO-lande har i tiden efter den kolde krig mod Sovjetunionen skåret ned på militærudgifterne. En række østeuropæiske lande har imidlertid øget dem under den nye kolde krig med Rusland, efter

de er optaget i NATO. Ingen lande har imidlertid forpligtet sig til at have opfyldt NATOs 2 pct.-målsætning nu. Det var en målsætning, der blev vedtaget i 2006, da Fogh var dansk statsminister og førte landet ud i den ene krig efter den anden, og gentaget på NATO-topmødet i Wales i 2014, da det var socialdemokraten Helle Thorning-Schmidt.

Tyskland arbejder på at nå de 2 pct. og øgede militærudgifterne med 8 pct. sidste år. Tyskerne vil gøre mindst det samme i de kommende år, sagde Merkel under besøget hos Trump. Hun fremhævede, at der m.h.t. at vurdere bidrag til 'sikkerheden' også er andre aspekter og facetter, som må taget i betragtning. Hun glædede sig over de fortsatte 'missioner' (dvs. krigene) i Afghanistan og andre steder. Tyskland fastholder sin 2 pct.-målsætning fra 2024. EU som sådan fastslår og fremrykker de 2 pct. som målsætning.

Danmark hører til de lande, Trump taler om, med ca. 1,1 pct. af BNP til militærudgifter – selvom Danmark er med i en meget aktiv rolle i alle USA's og NATOs krige, der lægger det ene land efter det andet i ruiner, har slået hundredtusinder ihjel og produceret millioner af flygtninge. Og selvom Danmark er i gang med historiens største våbenhandel med indkøb af de nye F35-angrebskrigsfly. Danmark står altså til at skulle næsten fordoble udgifterne til våben og krigsstyrker.

Samtidig med at Merkel var i Washington hos Trump og EU-parlamentet voterede for en Europahær og 2 pct. i militærudgifter, var NATOs generalsekretær Jens Stoltenberg på officielt besøg i Danmark med en stor ønskeliste til dansk oprustning.

Det medgørlige Danmark skal nemlig være med til at skabe et gennembrud for den massive oprustning i de vesteuropæiske NATO-lande, med nye kampfly, artilleri og droner til en kommende krig mod Rusland.

– Vi havde et godt møde, hvor jeg fik understreget, at Danmark forsat ønsker at være et kerneland i NATO, og at Danmark anerkender behovet for at bidrage til at øge Alliancens forsvarsudgifter i lyset af den nuværende sikkerhedssituation, erklærede krigsminister Hjørt Frederiksen efter mødet med Stoltenberg.

Statsminister Løkke bekræftede, at nu hedder det fuld fart på med krigsforberedelser og øgede militærudgifter. Også Danmark skal nå op på 2 pct. af BNP i 2024. Det vil ifølge Jyllands-Posten betyde 31 milliarder kroner ekstra hvert år til oprustning. Det er ca. en Øresundsbro om året (anlægsudgifterne udregnedes i 2000 til 30,1 mia. kr.).

NATOs og EU's oprustning og den øgede krigsfare fører til store protester

og en forstærket kamp mod militarisering og krig i de lande, der er medlemmer af eller tilknyttet disse imperialistiske alliancer.



Mødet mellem Merkel og Trump var også et led i forberedelsen af det kommende NATO-topmøde i Bruxelles den 24.-25. maj. Der forberedes store protestmanifestationer i den forbindelse. Det gælder også for G20-mødet, som finder sted i Hamborg den 7. og 8. juli. Donald Trump deltager også dér.

Dorte Grenaa, formand for Arbejderpartiet Kommunisterne, siger:

– Verden driver helt sikkert hen mod en ny storkrig, medmindre arbejderne og folkene får stoppet den. Den kan stoppes, hvis krigsmodstanden udvikles til nye højder som under den kolde krig eller ved invasionen af Irak i 2003. Der må i land efter land kæmpes imod oprustningen og militariseringen, krigsdeltagelse og en kommende storkrig.

– Oprustningen og krigene bliver betalt af arbejderne og det store flertal med sociale nedskæringer og real-lønsfald. De ulovlige og katastrofale krige har været dyre for Danmark og det danske samfund. Og nu skal udgifterne fordobles. Den politiske elite i Danmark har allerede ondt i ryggen og stemmetallene af at bukke for amerikanske præsidenter og anbringe Danmark i forreste række i krigene.

– Det er noget helt andet, der skal til, konstaterer Dorte Grenaa, – nemlig et opgør med EU- og krigspolitikkerne. Danmark må ud af både NATO og EU. Danmark må blive selvstændigt, så der kan føres en politik for fred og fremgang. Begge alliancer betyder krig og nedskæringer og penge til rustningsindustrien og monopolerne og større knaphed for de fleste, ikke mindst for de unge.

En fredelig udenrigspolitik kræver et uafhængigt Danmark – uden for NATO og EU

Venstrefløjspartier i Norden har fremlagt deres bud på vejen til fred. Desværre uden at rejse spørgsmålet om NATOs rolle som bagmand bag krigene og med illusioner om, at Norden kan føre en fredelig udenrigspolitik som medlem af denne aggressive krigsalliance.

Som NATO-medlemmer får de nordiske lande ikke frihed til at vælge en selvstændig og fredsskabende udenrigspolitik

Danmark og de øvrige nordiske lande står midt i en krigsoprustning uden si-destykke. Der er ingen grænser, ingen tilbageholdenhed. NATOs 2 %-mål skal opfyldes, missilskjoldet skal på banen igen, danske tropper sendes til Estland i en samlet troppeopmarch tæt på Rusland, mens militærøvelser konstant lader alliancen vise tænder – for bare at nævne en del af krigsfokuseringen og forberedelser til krig.

USA under Trump og som den ledende

kraft i NATO fortsætter politikken fra Obamas tid og taler stadig Rusland op som en aggressiv magt, der skal slås tilbage med alle midler. USA truer Nordkorea med 'forebyggende atomangreb', og imens fører Danmark som en del af koalitionen landkrig i Syrien dybt involveret i en nyopdeling af et land, hvor vi ingen ret har til at blande os.

NATO går i spidsen for hele denne udvikling, og på det kommende topmøde

24.-25. maj mødes man i Bruxelles for at lægge nye planer. EU-toppen vil være der og fremlægge sin opbakning og sin egen selvstændige oprustningsstrategi, hvor planen om et fælles EU-militær skal føres ud i livet i hurtigt tempo.

Alt kalder på et modsvar, der kan trække Danmark ud af denne volds-spiral og blive en faktor for fred. Men hvilket svar giver partiernes erklæring?

Nordiske venstrefløjspartier freder NATO

Nordiske venstrefløjspartier – fra Danmark Enhedslisten, Alternativet og SF – har lagt deres bud frem på et svar på den farlige og kritiske situation vi står i.

Partierne undlader desværre at se den aktuelle situation og krigstrussel i sammenhæng med USA's og NATOs permanente krigspolitik, men som en situation, der først og fremmest er opstået under præsident Donald Trump.

'Med Trump har verdens stærkeste militærmagt fået en øverstkommanderende, som er utilregnelig og ikke har respekt for international ret... Valget af Trump har gjort verden mere usikker og øget risikoen for, at USA og i forlængelse NATO vil gå med i aktuelle væbnede konflikter eller starte nye. Udviklingen i USA forstærker behovet for, at vi i Norden øger vores samarbejde,' skriver partierne.

NATO ses således ikke som den anstifter af krig, som alliancen er, men som en mere neutral instans.

Der er flere elementer i partiernes forslag. Som det vigtigste lægges der op til et større nordisk samarbejde – men under hvilke betingelser?

Pernille Skipper udtaler til Information d. 24. marts i artiklen *'Nordiske venstrefløjspartier vil styrke nordisk forsvarssamarbejde efter valget af Trump'*:



'Danmark skal skru ned for samarbejdet i NATO og skru op for det nordiske samarbejde.'

Vi kan efter den tankegang både være medlem af NATO og samtidig skabe vores egen selvstændige udenrigspolitik. Men dette er helt ude af trit med virkeligheden. For NATO er Norden en højt prioriteret del af krigsstrategien.

TEMA: Stop krigspolitikkerne!

Sverige er trukket ind under NATO gennem Værtslandsaftalen, og Finland gennem et løsere samarbejde. NATO elsker også nordisk samarbejde og forsøger på alle måder at 'samle Norden' – under sin egen paraply.

Det nordiske samarbejde er blevet oprioriteret i de seneste år – i betydningen militært samarbejde.

I 2016 mødtes de nordiske forsvarsmistre til møde og tog nogle vidtrækkende beslutninger – helt i NATO's ånd. Man vedtog fælles lufrumsovervågning, fælles militærøvelser, og man besluttede at give hinandens militær fri adgang til søterritorier og lufrum – et skridt i retning af at indrullere Sverige og Finland som en del af NATO's territorium.

Begrundelserne for de nye beslutnin-

gerne var som talt ud af NATOs mund. Det var *'Ruslands øgede militære aktivitet i Østersøområdet, som bekymrer os alle'*.

Ministrene var inviteret af NORDEFCO, Nordic Defence Cooperation – der ikke engang har et nordisk navn!

NORDEFCO er endnu et tiltag, der skal opruste et samlet Norden under NATOs ledelse, og arbejder ud over militær samordning også med støtte til våbenproduktion i Norden.

Også Nordisk Råd bruges i dag til at fremme militarisering og oprustning.

Problemet er, at NATO skam også ønsker mere nordisk samarbejde. De ønsker fuld turbo på samling af Norden under NATOs paraply. Alle former for nordisk samarbejde på statslig plan vil ske under NATOs ledelse og for NATOs mål som krigsalliance, så længe vi er medlem af NATO.

Modvægten til dette må i stedet være nordisk samarbejde mellem krigsmodstandere, der vender sig mod krigspolitikken, mod oprustningen og mod NATO og sætter uafhængige lande, der selv kan fastlægge sin politik, som sit mål.

En selvstændig og fredelig udenrigspolitik så vel som et frit nordisk samarbejde kræver, at vi kommer ud af NATO – og ud af EU.

Danmark og gasrørledningen NordStream 2: Et spil om krig og energi

Frontfigurer i den nye kolde krig mod Rusland opfordrer Danmark til at sige Nej til, at en ny naturgasledning – NordStream 2 – føres forbi Bornholm, uanset hvad der måtte være EU's holdning. Danmark har ikke store økonomiske interesser i klemme. Men rørledningen i Østersøen peger mod formindsket spænding på det europæiske kontinent.

Koldkrigeren, krigsforbryderen, kuprådgiveren og den notoriske løgner Anders Fogh Rasmussen er pludselig blevet en central person i debatten om, hvorvidt Danmark skal tillade Rusland at føre en naturgasrørledning fra Rusland til Tyskland gennem dansk farvand ved Bornholm.

Anders Fogh, der er ansat af den ukrainske kuppræsident Porosjenko, som fører krig mod befolkningen i Østukraine og forbereder en NATO-krig med Rusland, er fremkommet med en kraftig advarsel mod, at Danmark siger Ja til det russisk-tyske gasprojekt.

Appel til handling mod NATO-topmødet i Bruxelles Mennesker først – ikke krig!

Appel vedtaget ved det andet internationale forberedende møde om aktion mod NATO topmødet den 24/25 maj 2017 i Bruxelles.

Dette års NATO-topmøde bliver USA's præsident Trumps første. Det bliver holdt i maj i NATO's spritnye hovedkvarter i Bruxelles, en by der er vært for både NATO og EU – to institutioner, der samarbejder tæt om deres militærpolitik.

NATO og dets medlemsstater er deltagere i illegale krige og militære interventioner, fra Jugoslavien til Afghanistan, Libyen, Irak, Syrien, Middelhavet og til det Indiske Ocean. De bidrager massivt til international ustabilitet og nærer våbenkapløbet og militariseringen. NATO er stadig forbundet til den største trussel for menneskeheden: Atomvåben.

Fra topmøde til topmøde forlænger, styrker og udvider NATO politikken for krig og dominans.

Og verden viser os konsekvenserne: Hele lande er ødelagt, millioner er blevet flygtninge, og står overfor rædselsfulde lidelser og død; miljøkatastrofer; øget voldelig ekstremisme og terrorisme; militære spændinger og konfrontation; spredning af atomvåben og en øget risiko for atomkrig.

Som svar på disse rystende konsekvenser fortsætter NATO med mere militær og krig:

Alle NATO medlemsstater skal øge deres militærbudget til 2% af BNP. I en tid med økonomisk krise og nedskæringer er det at stjæle flere penge fra de sociale budgetter, fra undervisning, retsvæsen, international udvikling og miljøbeskyttelse – der alt sammen nødvendigt for at skabe en mere fredelig og stabil verden.



NATO medlemslandene skal bruge 20% af forsvarsbudgettet på militær udrustning: Krigsskibe, kampfly, droner, bomber, teknologi mm. Den magtfulde våbenlobby gnider sig i hænderne i forventning. Ved at opskrue våbenkapløbet lader NATO hånt om de diplomatiske mekanismer for konfliktløsning.

NATO eskalerer spændingen til Rusland, udstationerer tropper og våben ved grænsen og installerer et missilforsvarssystem. Alt dette øger udviklingen af militarisering og forhindrer oprettelsen af fredelige relationer og forståelse til gensidig fordel.

NATO og medlemsstaterne mangedobler interventioner udenfor eget territorium og forøger deres tilstedeværelse gennem verdensomspændende partnerskaber og "koalition" af de

villige". De forøger deres økonomiske, politiske og militære dominans, i stedet for at investere politisk og økonomisk i FN for at opnå dets mål om en fredelig og sikker verden.

NATO forlænger og forøger sin atompolitik som den højeste "garanti" for de allieredes sikkerhed, på trods af det faktum, at flertallet af lande i verden forhandler en traktat for forbud mod atomvåben. Imens bliver USA's atomvåben i Europa moderniseret – i ly af NATO – for mange gange 10 milliarder dollars.

Vi ønsker ikke militarisering af EU eller skabelsen af en europæisk supermagt, som det i stigende grad fremføres af EU's ledelse. At lukke Europas grænser militært er ikke svaret på migrationsudfordringerne. Flygtninge er velkomne.

NATO er verdens mest aggressive krigsmaskine. Verdensfred og en bæredygtig udvikling er en tvingende nødvendighed. Vi opfordrer alle fredelskende mennesker og organisationer til at tilslutte sig protesterne mod NATO topmødet – i Bruxelles og verden over.

Lad os lægge pres på vores regeringer for at investere i social velfærd, ikke i krig.

Vores krav til regeringerne er klart: Vi må forlade NATO og NATO skal opløses.

NordStream 2 skal efter planen føre naturgas fra det nordlige Rusland gennem Østersøen og i den forbindelse passere finsk, svensk og altså dansk territorialfarvand foruden russisk og tysk. Det er et tvillingprojekt til NordStream med en parallel linjeføring over 1200 km fra Leningrad-regionen til Greifswald-området.

Den første NordStream åbnede under stor festivitás 2011 og 2012. Den dækker ca. 10 pct. af EU's naturgasforbrug. Med bygningen af NordStream 2 med en tilsvarende kapacitet på 55 milliarder kubikmeter om året, fremført gennem et dobbelt rørsystem, vil de to NordStream-anlæg dække en femtedel af EU's – og ikke mindst det tyske – behov for naturgas.

NordStream2 ejes udelukkende af det statslige russiske olieselskab Gazprom, men arbejdet gennemføres sammen med nogle af energigiganterne i EU – BASF/Wintershall, ENGIE, E.ON, OMV og Shell. Det er planlagt afsluttet i 2019.

NordStream 2 vil i løbet af ganske kort tid anmode om tilladelse til at føre gasledningen forbi Bornholm i dansk farvand i lighed med den allerede fungerende NordStream.

Hvert enkelt land skal give tilsagn. I Sveriges tilfælde har det været ganske kompliceret. En ansøgning til byrådet i Karlshamn om at benytte havnen i forbindelse med byggeriet af ledningen omkring Gotland blev i første omgang afvist af bystyret, men senere – i februar 2017 – blev tilladelsen givet af højere svenske myndigheder.

Der er store økonomiske interesser forbundet både med byggeriet og selve gassen.

EU har ikke indtil nu taget officiel stilling til projektet, men den største magt i EU, Tyskland, og en hel række andre EU-lande forventer betydelige økonomiske gevinster samt en stor forsyningssikkerhed – og tyske, hollandske og andre store energioperatører er involveret. Gasrørledningerne i Østersøen supplerer den nuværende ledning

gennem Ukraine og projekterne i Det Kaspiske Hav.

NordStream 2 – samme linje som NordStream, der afsluttedes i 2012

Der er stor modstand fra en række af de højreorienterede regimer i de tidligere Østlande, der modarbejder alle tilnærmelser mellem Rusland og EU efter begivenhederne i Ukraine. Ikke mindst fra Polens side, der spiller en central rolle i NATOs krigsforberedelser langs grænsen til Rusland.

NordStream2



Den amerikansk-indsatte ukrainske præsident Poroshenko har besøgt Lars Løkke for at få et dansk Nej til rørledningen. Den danske regering har nu fremsat lovforslag om at sådanne projekter kan afvises af andre grunde end miljøhensyn. Og EU søger alternativer til gas fra Rusland - og har fundet det i Israel og det besatte Gaza!

Det fælleskapitalistiske projekt er nemlig en faktor, som knytter den russiske og EU's økonomi tættere sammen, og det er stærke kræfter imod. Ukraines og de reaktionære østeuropæiske regimers bagland USA er gået i spidsen for optrapningen af spændingen, sanktioner og krigsforberedelser.

Anders Fogh Rasmussen opfordrer nu sin afløser og lærling Lars Løkke Rasmussen til at sige Nej til den russiske anmodning, og han opfordrer det officielle Danmark til at sige Nej uanset hvad. Altså også sige Nej, selvom EU som sådan stiller sig bag projektet.

Den danske regering og et stort folketingsflertal har netop givet olieselskabet Mærsk en skatterabat på fem milliarder kroner, efter det havde truet med at stoppe for dele af olieudvindingen i Nordsøen. Socialdemokratiet og De radikale, som også støtter Mærsk-aftalen, er stærkt kritiske over for et evt. dansk Ja til den russisk-tyske rørledning.

Lars Løkke har nu bedt om en vurdering og et standpunkt fra EU og siger, at det er på vej.

Foghs argument for et Nej er rent retorisk:

– Det ville være det glade vanvid at sige ja til NordStream 2, når man har sanktioner over for russerne, siger han.

Disse sanktioner blev anført af Obamas USA og kom i kølvandet på kupet i Ukraine, kupregeringens krig i Østukraine og Krims tilbagevenden til Rusland. De har været skadelige for både den russiske og EU-landenes økonomi, den danske indbefattet, og bør snarest ophæves.

Bygningen af olierørledningen er et skridt i retning af formindsket spænding og øget samarbejde på det europæiske kontinent.

Fogh Rasmussen er nu rådgiver for Ukraines præsident og bliver lønnet for at forsvare det dybt reaktionære og profascistiske regimes politik. Det ønsker ingen alternativer til den russiske rørledning gennem Ukraine, som Kiev-regimet kan kontrollere.

Anders Fogh er som bekendt manden bag den største og dyreste krigsløgn i Danmarkshistorien, da han for at drage Danmark ind i krigen mod Irak og en hel stribe planlagte amerikanske krige erklærede:

– Irak har masseødelæggelsesvåben. Det er ikke noget, vi tror. Det er noget, vi ved.

Det var pure løgn og opspind. Der er ikke den fjerneste grund til at tro på ham eller bare tage ham alvorligt. Han tilhører imperialismens krigsparti og den ekstreme reaktion.

Kolonimagtens spor:

100 året for salget af Jomfruøerne til USA

Salget af De Dansk-Vestindiske Øer (nu Jomfruøerne – US Virgin Islands) fejres med regeringsrepræsentanter fra både Danmark og USA. De skal understrege, at alt er OK i den tidligere koloni, som med alle sine indbyggere blev solgt til verdens største imperia-listmagt. Den virkelige historie handler om Danmarks kulsorte tid som kolonimagt, om voldelig udplyndring og udbytning af slaver og arbejdere, om modstand og oprør.

For 100 år siden solgte den danske kolonimagt De Vestindiske Øer (de nuværende Virgin Islands) til USA for 25 millioner dollars, en i datiden uhyre sum. Det bliver fejret på de små øer (tilsammen på størrelse med Mors) på årsdagen den 31. marts.

Det sker med et besøg af statsminister Lars Løkke Rasmussen sammen med den amerikanske indenrigsminister Paul Rinke som repræsentanter for de to samhandlende nationer.

Da ø-handelen var undervejs i 1916, under første verdenskrig, kommenterede lederen af det russiske socialdemokratiske arbejderparti (bolsjevikkerne) V.I. Lenin den med følgende ord:

'Hvem har sagt, at man ikke sælger mennesker i vor tid? Det gør man ganske glimrende. Danmark sælger for så og så mange millioner (handlen er endnu ikke afsluttet) tre øer, som alle – naturligvis – er befolkede.'

I samme artikel konstaterede han:

'I Danmark hører dannelsen af en nationalstat det 16. århundrede til. Det danske folks masser har for længst lagt den borgerlige befrielsesbevægelse bag sig. I Danmark består befolkningen for over 96 pct.s vedkommende af danskere født i Danmark. Der er ikke engang 200.000 danskere i Tyskland (Danmarks befolkning er på 2,9 millioner). Man kan heraf se, hvilken grov borgerlig svindel det er, når det danske borgerskab snakker om "en borgerlig



Protestmarkering i 2012

nationalstat" som en dagsaktuel opgave. Dette siges i det 20. århundrede af Danmarks bourgeois'er og monarkister, der besidder kolonier, hvis befolkning er næsten af samme størrelse som antallet af danskere i Tyskland, og om hvilke den danske regering nu købslår.'

Artiklen var en påvisning af, at den socialistiske arbejderbevægelse var delt i en revolutionær og reformistisk del – og en skarp kritik af de danske socialdemokraters 'ministersocialisme'.

Kolonimagt Dk

Partiformand Thorvald Stauning var blevet minister uden portefølje i den radikale Zahle-regering, som havde gang i at sælge de vestindiske kolonibesiddelser hen over hovedet på befolkningen. Han tog sig ikke af Lenins kritik.

Jomfruøernes historie er en historie om slaveri, undertrykkelse, vold og modstand, og om slaveriets og kolonialismens lange skygger, som stadig hundrede år efter denne handel med mennesker stadig holder øerne i et greb af fattigdom og relativ tilbagestående.

Selv de borgerlige danske medier kan ikke skjule, at der ikke er tale om en succeshistorie. – Der er 106.000 indbyggere, og kun 30.000 betaler skat. I øvrigt er 30 procent på kontanthjælp,

som herovre indebærer, at man får madkuponer. Så det siger lidt om øernes tilstand, siger fhv. minister Bertel Haarder, som også er med til fejringen. Han tilføjer, at offentlige ansatte gang på gang må vente på deres løn, simpelt hen fordi statskassen er tom.

Da Danmark solgte øerne, var både de og befolkningen i en elendig forfatning. En rapport fra amerikanske læger efter salget konstaterede, at det dalende folketal var udtryk for et 'racemord'. Dødeligheden var uhyggelig høj og fødselstallene uhyre lave.

Den danske kolonimagt efterlod øerne som noget af et helvede. Og hundrede års amerikansk overherredømme har ikke skabt en ny blomstringstid.

Mange på øerne mener ikke, at der er noget at fejre overhovedet.

Lars Løkke har erklæret, at han ikke er parat med en undskyldning for noget som helst – hverken for slaveriet eller kolonitidens konsekvenser eller noget som helst andet.

Selvom Jomfruøerne officielt er en del af USA, har de ikke fulde rettigheder, men er en de facto koloni. Indbyggerne er amerikanske statsborgere, men har ikke stemmeret ved præsidentvalg.

I 2016 anbefalede FN's særlige komite for afkolonisering generalforsamlingen, at denne skulle bistå med øernes 'afkolonisering' og hjælpe indbyggerne til 'frit at bestemme deres fremtidige politiske status'.

Men øernes historie er ikke kun historien om en ikke-angrende slavehandelsnation og kolonimagtsbrutalitet. Eller om et skift fra en kolonimagt til en anden. Den er først og fremmest en historie om ukuelig modstand fra dag 1 fra slavernes og senere deres efterkommeres side. Jomfruøerne har sine egne kapitler i slaveoprørernes og arbejderopstandenes historie.

Væbnede slaveopstande var en konstant del af historien i den nye amerikanske verdensdel. En af de første og længste foregik i 1733-34 på Sankt Jan (i dag Saint John), hvor oprørerne tog kontrol over øen gennem et halvt år. Den blev slået ned med bistand fra franske og schweiziske tropper.

I 1833 ophævede England slaveriet, men først i 1848 blev det ophævet på Jomfruøerne. Det var resultatet af en mægtig protestbevægelse fra slaverne og det meste af befolkningen, ledet af nationalhelten General Buddhoe – og skete, ca. ti år før det var 'planlagt' af den danske kongemagt.

Slaverne blev til 'frie lønarbejdere', men deres forhold blev ikke forbedret. I 1878 udbrod den opstand blandt plantagearbejderne, der er gået over i historien som 'Fireburn'. Fire heroiske kvinder, også nationalhelte, stod i spidsen for denne kamp, som også blev slået ned af militær og udløste drakoniske straffe.

Sukkeret på øerne var hvidt guld. Plantageejere – ofte adelige danske gods- ejere – skibsredere og handelsfolk tjente formuer i et par århundreder. Det samme gjorde den danske stat, der med København som centrum reeksporterede sukker og andre varer fra Caribien til Skandinavien og Østersøområdet.

Da sukkerproduktionen industrialiseres og flere eksportlande blev udviklet, faldt priserne, og den økonomiske betydning af koloniøerne formindskedes. Det er en væsentlig baggrund fra salget af øerne med deres befolkning af 'frie danske borgere'.

De var den sidste oversøiske danske koloni. De øvrige var afhændet eller solgt i løbet af 1800-tallet. Tilbage var så de nordatlantiske – Grønland, Island og Færøerne. Island benyttede sig af 2. verdenskrig til at blive selvstændigt. De to andre kæmper stadig. Men det er en helt anden historie.

Kolonitiden kaster lange skygger. Også den danske kolonitid. Og tilbage til Danmark.

David Rockefeller's afskyelige eftermæle

Af F. William Engdahl

Verdens dominerende imperialistiske magt, USA, gennemfører sin politik på basis af en økonomisk, politisk og militær strategi, der bæres frem af en lille elite fra finanskapital, multinationale virksomheder samt deres politikere og medier. David Rockefeller, der døde den 20. marts i en alder af 101 år, var blandt de mest indflydelsesrige i denne gruppe af dødsensfarlige magthavere.

David Rockefeller var det amerikanske magtcentrums de facto patriark, og ved hans død bliver han hyldet af magtens medier, der priser hans påståede godgørenhed. Jeg vil her bidrage til et mere ærligt billede af hans person.



Det amerikanske Rockefeller-århundrede

I 1939 finansierede David Rockefeller sammen med sine tre brødre og deres fond det tophemmelige 'War and Peace Studies' under 'New York Council on Foreign Relations', der er den mest indflydelsesrige private tænketank for udenrigspolitik og ligeledes kontrolleret af Rockefeller-familien.

Et udsnit af amerikanske akademikere samledes allerede inden udbruddet af Anden Verdenskrig for at planlægge efterkrigstidens verdensimperium, det som Time-Life insidieren Henry Luce senere kaldte 'Det amerikanske århundrede'. De lavede et blueprint til overtagelse af et verdensimperium fra de fallerede briter, men undlod omhyggeligt at kalde det et imperium. De foretrak at kalde det 'at sprede demokrati og frihed' – den amerikanske frihed for handel og investering.

I deres projekt betragtede de verdens geopolitiske kort og lagde planen for, hvordan USA kunne overtage Storbritanniens de facto verdensdominans.

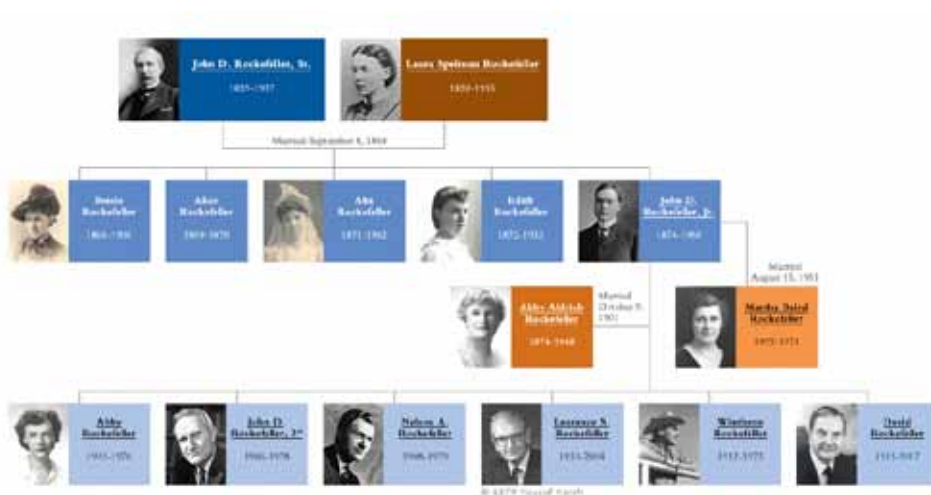
Skabelsen af FN var et nøglepunkt. Rockefeller-brødrene donerede grunden på Manhattan til FN's hovedkvarter (og tjente i processen milliarder på de stigende priser på de omkringliggende ejendomme, som de også ejede). Dette er den 'filantropiske' Rockefeller-metode. Hver en krone doneres ud fra en kalkulation af forøgelse af familiens rigdom og magt.

Efter krigen dominerede David Rockefeller den amerikanske udenrigspolitik med de utallige krige i Afrika, Latinamerika og Asien. Rockefeller-fractionen skabte både den kolde krig mod Sovjetunionen og NATO med det formål at holde et genopbygget Vesteuropa i vasalstatus under USA. Hvordan de gjorde dette, har jeg dokumenteret i detaljer i min bog 'The Gods of Money'. Her fremlægger jeg adskillige eksempler på David Rockefeller's forbrydelser mod menneskeheden.

Rockefellers biologiske research: 'Kontroller folket ...'

Hvis filantropi skulle være motiveret af kærlighed til andre mennesker, falder donationerne fra Rockefeller Fonden ikke i denne kategori. Tag f.eks. den medicinske forskning. I perioden frem til 1939 og krigen finansierede Rockefeller Fonden biologisk forskning på Kejser Wilhelm Institutet i Berlin. Der var her tale om nazistisk genetisk forskning – hvordan man avler en højerestående race, og hvordan man dræber eller steriliserer dem, der dømmes til at være 'laverestående'.

Rockefeller finansierede den nazistiske racehygiejne. Rockefeller's Standard Oil forbrød sig ligeledes mod amerikansk lov ved i hemmelighed at støtte det nazistiske flyvevåben med brændstof under krigen. Efter krigen sørgede



Mange Miliardær David Rockefeller døde i marts 2017 i en alder af 101 år. Søn af oliemagnaten John D. Rockefeller Jr. og barnebarn af industrimand John D. Rockefeller Sr. - den første amerikaner, der oparbejdede en formue på en milliard dollar og en af de rigeste personer i verdenshistorien.

Rockefeller-brødrene for, at ledende nazi-videnskabsfolk, der var involveret i gruppvekkende eksperimenter på mennesker, blev bragt til USA og Canada under ny identitet for at fortsætte deres forskning inden for racehygiejne. Mange af dem arbejdede under CIA's tophemmelige MK-Ultra-program.

I 1950'erne grundlagde Rockefeller-brødrene "The Population Council" for at fremme racehygiejne under dække af forskning i fødselskontrol. Rockefeller-brødrene havde i 1970'erne ansvaret for den amerikanske regerings tophemmelige projekt NSSM-200 under ledelse af Rockefellers nationale sikkerhedsrådgiver Henry Kissinger, med overskriften "Problemstillingerne ved befolkningstilvæksten for USA's sikkerhedsinteresser og oversøiske interesser".

Projektet argumenterede for, at en høj befolkningstilvækst i udviklingslande, der besad råmaterialer af strategisk betydning såsom olie eller mineraler, var "en national sikkerhedstrussel" mod USA, eftersom en voksende befolkning kræver en national økonomisk vækst, som vil forbruge disse ressourcer internt i landet (sic!).

NSSM-200 gjorde børnebegrænsningsprogrammer til en betingelse for hjælp til udviklingslandene. I 1970'erne finansierede Rockefeller Fonden sammen med WHO også udviklingen af en

særlig stivkrampevaccine, der sænkede befolkningstilvæksten ved at forhindre kvinder i at gennemføre et svanger-

100 års imperialism

skab. Helt bogstaveligt rettede det sig mod selve den reproduktive proces.

Rockefeller Fonden skabte den genetiske manipulation gennem ejerskabet over Monsanto Corporation og ved at finansiere universiteternes biologiske forskning for at skabe "gen-kanonen" og andre teknikker til kunstigt at ændre genernes udtryk i en given plante. Målet med GMO har, lige siden Rockefeller sponsorerede det katastrofale "gyldne ris-projekt", været at bruge GMO til at kontrollere menneskers og dyrs fødekæde. I dag er mere end 90 % af alle sojabønner og mere end 80 % af al majs og bomuld, der dyrkes i USA, genmanipuleret. Alligevel er det ikke varedeklareret som sådan.

'Kontroller olien ...'

Rockefeller-formuen er baseret på olie gennem firmaer som ExxonMobil, Chevron og andre. Henry Kissinger, der har været Rockefellers politiske rådgiver siden 1954, var involveret i alle Rockefellers mere betydningsfulde projekter. Kissinger manipulerede i

hemmelighed det mellemøstlige diplomati til i 1973 at fremprovokere en arabisk OPEC-olieembargo.

Oliechokket 1973-74 var orkestreret af en hemmelig organisation, som David Rockefeller skabte i 1950'erne, ved navn Bilderberg-gruppen. I maj 1973 mødtes David Rockefeller og de øverste fra de største amerikanske og britiske oliefirmaer i Saltsjöbaden i Sverige på det årlige Bilderberg-møde for at planlægge oliekrisen. 'De grådige arabiske oliesheiker' ville få skylden. Krisen reddede den faldende US dollar og gjorde Wall Streets banker, herunder David Rockefellers Chase Manhattan, til verdens største. Denne forfatter er i besiddelse af den fortrolige protokol fra dette møde, hvor strategien for prisflugten bliver beskrevet seks måneder før den arabisk-israelske krig. For dokumentation, se mere i min bog "A Century of War". I 1970'erne opsummerede Kissinger David Rockefellers verdensstrategi således:

'Hvis man kontrollerer olien, kontrollerer man hele nationer; hvis man kontrollerer fødeforsyningen, kontrollerer man folket; hvis man kontrollerer pengene, kontrollerer man hele verden.'

'Kontroller pengene ...'

David Rockefeller var leder af Chase Manhattan Bank, familiebanken. Han skaffede Chases underdirektør posten som præsident Carters formand for Federal Reserve, med det formål at få rentesatsen til at gå i chok, hvad der på samme måde som ved oliechokket reddede den faldende US dollar og Wall Street-bankernes profit, inklusive Chase Manhattan – betalt af verdensøkonomien.

Volckers rentesats-'chokterapi' i 1979, der var støttet af Rockefeller, skabte 1980'ernes 'tredje verdensomspændende gældskrise'.

Rockefeller og Wall Street udnyttede denne krise til at gennemtvinge privatiseringer og drastiske devalueringer i lande som Argentina, Brasilien og Mexico. Rockefeller og hans venner som George Soros nappede Argentinas,

Brasiliens og Mexicos kronjuveler til en beskidt lav pris.

Modellen var meget lig den, de britiske banker brugte under det ottomanske imperium efter 1881, da de de facto tog kontrol over sultanens finanser ved at kontrollere skatteopkrævningen gennem den ottomanske gældsadministration (OPDA). Rockefeller-interesser benyttede 1980'ernes gældskrise til at plyndre de forgældede latinamerikanske og afrikanske lande ved at bruge IMF (Den Internationale Valutafond) som deres politimand.

David Rockefeller var personlig ven af nogle af de mest ondsindede militærdiktatorer i Latinamerika, f.eks. general Jorge Videla i Argentina og Augusto Pinochet i Chile, som begge havde opnået deres position gennem CIA-kup organiseret af den daværende udenrigsminister Henry Kissinger på vegne af Rockefeller-familiens interesser i Latinamerika.

Gennem organisationer som Den Trilaterale Kommission var Rockefeller den mest betydende arkitekt bag destruktoren af nationale økonomier til fremme af den såkaldte globalisering, en politik, der hovedsagelig begunstiger Wall Streets største banker og City of London samt udvalgte multinationale virksomheder – de samme som er de indbudte medlemmer af Den Trilaterale Kommission. Rockefeller dannede Den Trilaterale Kommission i 1974 og gav sin gode ven Zbigniew Brzezinski til opgave at udvælge dens medlemmer fra Nordamerika, Japan og Europa.

Hvis vi taler om et ikke-synligt, magtfuldt netværk, som nogle kalder 'den dybe stat', kan man sige, at David Rockefeller så sig selv som patriarken for denne dybe stat. Hans handlinger fortjener at blive betragtet ærligt som det, de var: misantropiske – styret af had til menneskeheden – og ikke filantropiske.

Oversat fra artiklen D. Rockefeller's Gruesome Legacy på williamengdahl.com.



Kære Tomas Dalgaard

Om en måned og tyve dage overgår du til det der svarer til kontanthjælp

Selv om du langt fra er rask

kan vi fra samfundets side ikke blive ved med at give dig sygedagpenge

Nu placerer vi dig endegyldigt i den danske underklasse
Hvor vi håber vores samlede tiltag vil forkorte din levetid

Så du ikke lægger samfundet yderligere til last

Du skal fortsat tage psykofarmaka

Så du ikke bliver umedgørlig og besværlig

Ligesom vi forventer du fortsætter behandlingen i misbrugscenteret

Selv om det ikke hjælper

Skulle du ikke vide det i forvejen

Må du ikke holde ferie eller rejse udenlands

Du skal tjekke din eboks regelmæssigt

Kravene til kontanthjælpsmodtagere ændres konstant og kun til det værre

Du får en ny sagsbehandler

Er du heldig får du lov til at fortsætte i virksomhedspraktikken

Men måske sender vi dig ud i noget helt andet som ikke giver mening

Det skal ikke være sjovt at være parkeret på offentlig forsørgelse

Skulle mismodet indimellem melde sig
Beder vi dig tænke på hvordan de har det i Rumænien

Venlig hilsen fra det danske samfund

Stop dansk tilslutning, Stop CETA: Kampen fortsætter

CETA-aftalen er endnu ikke ratificeret af folketinget, og protesterne bliver stærkere. Men LO-toppen og det meste af den øvrige fagtop har stillet sig på de multinationales side.

Kampen mod CETA-aftalen mellem EU og Canada (USA) og de øvrige transnationale fortsætter på begge sider af Atlanten. I alle berørte lande udvikler protestbevægelserne sig.

EU er et centrum for nyliberalisme og globalisering på arbejdernes og det store flertals bekostning – og til gavn for monopolerne. CETA-aftalen er blåstemplet af det reaktionære EU-parlament.

Nu er den på vej gennem de nationale parlamenter. Indbefattet det danske, hvor den nu er førstebehandlet positivt af et flertal af folketingspartierne – blå blok og Socialdemokratiet indbefattet.

Den forventes vedtaget i maj.

I Danmark som i de andre lande bliver den fulgt af stærke protester. Den 23. marts blev der demonstreret i København. Blandt de protesterende var også IT-fagforeningen PROSA. Dens næstformand Hanne Lykke Jespersen skrev i den forbindelse:

'Det danske folketing er i fuld gang med at sælge vores nationale selvbestemmelse og arbejderrettigheder til nogle af verdens største og mest indflydelsesrige multinationale virksomheder. Lyder det voldsomt? Det kan jeg godt forstå, men det er desværre sandt.'

Det er fuldstændigt og skræmmende rigtigt. Og det er ikke kun under IT-folkene, der er en bombe. Den rammer alle arbejdere uanset fag. Alligevel siger LO og størstedelen af fagbevægelsen

god for den!

Denne sørgelige mangel på protest fra fagtoppen og den manglende modstand fra fagbevægelsen som helhed er et slag mod selve fagbevægelsens grundlag og mod de faglige rettigheder fra dem, der burde forsvare dem.

Blindt og godt betalt følger fagtoppen magthaverne og monopolerne på nyliberalismens og globaliseringens vej. De skal konfronteres. Prisen betales ikke af fagpamperne, men af millioner af arbejdende. I Danmark og verden over.

Det er så vigtig en sag, at den bør afgøres ved en folkeafstemning i stedet for at blive lusket igennem under radaren.

Arbejderpartiet Kommunisterne

Stop krigspolitikkerne! Stop NATO!

Arbejderpartiet Kommunisterne, Udtalelse ved 9. april 2017

77 år efter 2. verdenskrig og Nazitysklands besættelse af Danmark er der igen krig verden over. Et vanvittigt rustningskapløb tager fart. NATO kapruster. Norden oprustes til krig mod Rusland. Nye krige planlægges på mange kontinenter. En ny verdenskrig kan ikke længere udelukkes.

Efter krigen sagde vi: Aldrig igen! Ikke mere krig, ikke mere besættelse! Alligevel kan mareridtet blive virkelighed. Og denne gang med atomvåben.

Danmark står midt i en gigantisk oprustning. Politikerne over en bred kam af partier har meldt ud, at de betragter NATO's diktat om at skruer voldsomt op for oprustningen og bruge 2 % af BNP på militær som helt naturligt og nødvendigt pga. 'den russiske trussel'. Det vil betyde en fordobling af de danske militærudgifter.

Den største krigstrussel i dag står NATO selv for, og det er det, penge skal bruges til. Der skal købes nye kampfly, artilleri, radarsystemer – og soldater skal stå klar til kommende krige.



Det vanvittige beløb på 2% af BNP årligt til militær i hvert eneste NATO-land skal konfirmeres på NATO's topmøde den 24.-25. maj. Den amerikanske præsident Donald Trump har ikke lagt skjul på, at han vil tyrannisere alle sine 'allierede' til at følge trit i kaprustningen.

Lars Løkke Rasmussen har allerede svoret Trump troskab, og at Danmark vil følge USA i galskaben – herunder i den nye ulovlige krig i Syrien.

Oprustningen og krigene betales med sociale nedskæringer. Det er arbejderne og det store flertal, der betaler for de herskendes forbryderiske politik.

NATO er allerede i gang med at placere permanente tropper tæt på den russiske

grænse, klar til at dræbe: – Vi er helt beredt på at være dødbringende, som en talsmand for en af de amerikanske bataljoner på vej til Polen sagde. 200 danske soldater rykker til Estland til NATO-bataljonen der.

USA truer åbent Nordkorea med et 'forebyggende' atomangreb. Men opstillingen af THAAD-missiler i Sydkorea er en del af den atomare omringning af Kina og Rusland med 'missilforsvars-systemer', der kan bruges til et 'first strike' – et atomangreb. Spændingen øges kraftigt i Det Sydkinesiske Hav.

I Syrien fører USA, Tyrkiet, Israel, Saudi-Arabien, Danmark og flere endnu krig med det formål at opsplitte landet, stik imod alle folkeretlige love, selvom påskuddet er 'krig mod Islamisk Stat'.

Danmark er allerede i krig langt fra vores egne grænser, men faren for krigshandlinger truer også i Europa. Også konkret i de nordiske lande og omkring Østersøen, hvor NATO kynisk forbedrer en mulig krigsskueplads. Putins

Lad os få den EU-afstemning! Det er på høje tid, vi bliver spurgt

Selvom jeg er en ældre herre, fik jeg aldrig muligheden for at stemme, om Danmark skulle sige JA eller NEJ til EF tilbage i 1972. Havde ellers et par år tidligere forladt mors kødgryder, var i arbejde, betalte skat og var blevet indkaldt til at aftjene værnepligt.

Alligevel var jeg kun 19 år, og valgretsalderen var dengang 20 år. Ikke at min stemme ville have gjort synderlig forskel, men alligevel følte jeg det uretfærdigt. Jeg ville klart have stemt NEJ!

Husker stadig tilhængersidens propaganda. Fyldt med løfter, trusler, fortællinger og løgne. Alt fra kaffe til vaskemaskiner ville blive dyrere, hvis vi stemte NEJ. LO og arbejdsgiverne forsikrede os om, at EF ikke ville få nogen indflydelse på det danske arbejdsmarked. Herhjemme ville vi nemlig "selv knække nødderne". Også for landbrugets skyld skulle der stemmes JA.

Stort set hele raden rundt hos det, vi i dag ville kalde "the establishment", ville begejstringen ingen ende tage. Og alle argumenterne var fremstillet af den, fars vindfrikadeller er lavet af.

NEJ-sidens argumenter, eller pro-



kpnet.dk/udafeu/

paganda, om man vil, var præget af forsvaret for den nationale identitet, modstand mod undergravning af det danske folkestyre og retningen mod noget overstatsligt, der ville fjerne hindringer, der stod i vejen for kapitalens profitmuligheder.

Et komfortabelt flertal stemte imidlertid JA den 2. oktober 1972, men det var modstanderne, der fik ret.

I de efterfølgende 45 år har der været syv afstemninger vedrørende det såkaldte europæiske samarbejde. Her har jeg benyttet mig af min stemmeret til at stemme NEJ til yderligere unionsop-

bygning hver gang. Og også aktivt via Folkebevægelsen mod EU arbejdet for en udmeldelse af EU. Det lader til at være en tilbagevendende omkamp med forlænget spilletid.

Fakta er imidlertid, at vi i dag står tilbage med et kæmpemæssig bureaukratisk monster af en Europæisk Union. Der ikke er godt for noget andet end monopolkapitalen.

Lad os få en afstemning om dansk udmeldelse. Så alle andre, der heller ikke fik mulighed for at stemme i 1972, enten det var fordi de var for unge eller ikke var født endnu, kan tage afgørende stilling til EU.

Poul Andersen

OKTOBER BOGBUTIK

København
Vesterfælledvej 1B
1750 København V
tlf: 50 55 99 30

Åbningstid:
alle hverdage 15-17.30



Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83

Åbningstid:
Man-, ons- og fredag
12 - 17.00

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
51 86 71 97
Åbningstid:
fredag 14 - 17.00

kapitalistiske Rusland presses med omringning og permanente baser.

NATO rykker tættere og tættere på, mens der konstant holdes stadig større krigsøvelser i grænselandene. Ukraines amerikansk indsatte kupregering, som støtter sig på fascistiske terrormilitser, omfavnes uden forbehold af Løkke og Co. Den kan udløse en storkrig.

Norden er i færd med at omdefinere sin globale rolle til at blive partnere i aggression. Ikke bare NATO-landene Danmark og Norge, men også de tidligere alliancefri lande Sverige og Finland er blevet en del af denne forberedelse af krig og aggression med øvelser og NATO-installationer.

Spændingerne øges globalt. Der ulmer

stadig flere arnesteder for verdensbrand. Ethvert sammenstød rummer i dag risikoen for udløsningen af atomkrig.

Den 24.-25. maj mødes NATO-landene til topmøde i Bruxelles. NATO-mødet vil tage nye skridt, der alle vil gøre verden farligere.

Arbejderpartiet Kommunisterne opfordrer arbejderklassen, ungdommen, alle progressive og fredselkende mennesker og kræfter til at samles om at imødegå rustnings- og krigsvanvidet og være med til at få organiseret den nødvendige modstand, der skal til for at stoppe NATO, krigene, oprustningen og de reaktionære krigs- og nedskæringspolitikere.

Trump og Løkke lader militærbudgetterne eksplodere

Står det til Trump og Løkke, fortsætter krigspolitikken og den dødsensfarlige oprustning.

Løkke understregede over for Trump, at Danmark var en af de første, der meldte sig til USA's seneste krig, og at danske soldater lige nu befinder sig i Syrien, hvor de opererer som kamptropper på den syriske side af grænsen.

Som en anden krigsforbryder og tidligere statsminister Rasmussen er også den nuværende danske statsminister med på det hele. Han meldte sig klar til USA's næste krig, selvom Trump måske endnu ikke har besluttet hvor, og Løkke ikke er informeret.

Pompøst erklærede han:

'Danmark har aldrig været bange for at melde os under frihedens faner. Det vil vi også være fremadrettet.'

Med i venskabet hører, at Danmark hurtigst muligt fordobler sit krigsbudget for at leve op til USA's krav for NATO-landene om 2 pct. af BNP hvert år.



Det militaristiske USA med Trump i spidsen mener alvor. Oprustningen er ikke til tomme trusler, den er en forberedelse til krig.

Og den næste krig kan være en stor-krig. Den kan blive ført mod Syrien, Rusland, Iran, Nordkorea eller Kina, og den kan blive ført med atomvåben.

Den danske statsminister har for sikret den amerikanske præsident om, at Danmark er med hele vejen, uanset hvad. Danmark vil være en solid partner i krig og ødelæggelse. Og Danmark kan blive ikke bare et mål for terror, men et bombemål.

Kursen er lagt for en total-oprustning til vands, til lands, i luften og i rummet.

Danmark skal indrulleres. Det vil koste milliarder og være dødsensfarligt.

Der må siges nej! Til opskrining af militærbudgettet, til køb af nye kampfly, til deltagelsen i krigen i Syrien til nye krige.

Overalt i Europa og i alle NATO-lande er en bred folkelig modstand mod den drastiske udvidelse af krigsbudgetterne og krigsplanlægningen under opbygning – med fokus på at stoppe den aggressive militæralliance.

NATO holder topmøde d. 24.-25. maj i Bruxelles, og her vil der lyde et kæmpe Nej til NATO og NATO's krige.

En bred alliance af fredskræfter må opbygges også i Danmark. Både med henblik på at standse den vanvittige oprustning, der betyder sociale nedskæringer og øget fattigdom, og med henblik på dansk udtræden af verdenshistoriens farligste krigsalliance.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 4 - 2017

**TEMA: Stop krigspolitikkerne!
Stop NATO!**

Protest og modstand s. 2

Fordøm USA's missilangreb s. 4

Eliten og Trump s. 6

OK2017: Stem NEJ s. 7

Sejr på Campus Carlsberg s. 8

Udstødte skal sælges s. 9

'Sammenhængsreform' s. 10

1.MAJ 2017 s. 12

Gigantoprustning s. 16

En fredelig udenrigspolitik s. 18

Nordstream2 s. 20

Kolonimagt Dk s. 22

David Rockefeller s. 23

Verden ifølge Latuff



Gæt hvem der fejrer de amerikanske angreb mod Syrien